

οὐρανός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”**
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

100

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄ Χρόνος ΙΒ΄
(Περίοδος Α΄: 1994-8)

Τεύχος **100** (146)
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018
Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:
Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 123 Η άλλη διάσταση
- 124 Χριστουγεννιάτικες καμπάνες (ποίημα)
- 125 Δελτίο Ειδήσεων για Εφήβους
- 126 Αφιέρωμα στα 100 τεύχη του «Πυρσού»
- 130 Φιλολογική Γωνιά
- 132 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 136 Οδοιπορικό των Εκπ/ρίων στη
Μ. Ελλάδα (Κάτω Ιταλία)
- 141 Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους
της Κ. Ιταλίας
- 142 Χριστούγεννα στη σπηλιά (διήγημα)
- 145 Περιβαλλ. Πρόγραμμα 2018- '19:
Το Δάσος- Η Εμπειρία της
δενδροφύτευσης
- 146 Μηνύματα από το μάθ. των
Αρχαίων Ελληνικών
- 148 Περιεχόμενα 12ου τόμου του «Πυρσού»
- 151 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Οι ευχές μας

Η Διεύθυνση & οι Καθηγητές των Εκπαιδευτηρίων « Απ. Παύδος »
ευχόμαστε οδόδεγμα
σε όλη τη σχολική κοινότητα & στους αναγνώστες του « Πυρσού »
ο Ενανθρωπήσας Θεός να ευδοχεί & να αγιάζει τη ζωή όλων.

Η άλλη διάσταση

Φίλε και φίλη,

Από τις απαρχές της Δημιουργίας και για πολλούς αιώνες η ανθρωπότητα πορευόταν με επιτυχίες και λάθη, με κατακτήσεις, με πάθη και με πολέμους χωρίς καμία διέξοδο. Όποια προσπάθεια διαφυγής από τον αέναο κύκλο της βίας, της ελπίδας και πάλι της αποτυχίας και της απογοήτευσης ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία σαν την προσπάθεια του μυθικού εκείνου βασιλιά της αρχαίας Κορίνθου, της Εφύρας όπως λεγόταν τότε, του Σίσυφου. Αυτός τιμωρήθηκε για την ασεβή του συμπεριφορά προς τους θεούς να κουβαλάει αιώνια ένα βράχο στην κορυφή ενός βουνού. Φτάνοντας στην κορυφή, η πέτρα ξανακυλούσε κάτω και έπρεπε να την ανεβάσει πάνω ξανά. Η προφητεία, γνωστή στους αρχαίους Έλληνες, το έλεγε ξεκάθαρα, στον μύθο του Προμηθέα Δεσμώτη: «*«Τοιούδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα, πριν αν θεών τις διάδοχος των σων πόνων φανή»* (στ. 1025-7). «Μην περιμένεις», δηλαδή, «καμιά λύτρωση από το αιώνιο μαρτύριό σου, άνθρωπε, πριν κάποιος από τους θεούς αποφασίσει να εμφανισθεί και να αναλάβει αυτός το βάρος των πόνων σου».

Αυτήν ακριβώς την αδυναμία του ανθρώπου να ξεφύγει από τα δεσμά του έρχεται να αναστρέψει με την γέννησή του ο

ίδιος ο Υιός και Λόγος του Θεού. Η χαρά και η ελπίδα στο ανθρώπινο γένος ανατέλλει μαζί με το άστρο της Βηθλεέμ. «*Ιδού γαρ ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην*» είπε ο απεσταλμένος άγγελος στους ποιμένες της Βηθλεέμ. Μια χαρά που αφορά όλη την ανθρωπότητα, «*παντί τω λαώ*», «*ότι ετέχθη υμίν σήμερον σωτήρ*», γεννήθηκε σήμερα σωτήρας για τον καθέναν από σας. Καμία άλλη δυνατότητα σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους δεν υπήρχε παρά μόνο αυτή: να εισέλθει ο ίδιος ο Θεός μέσα στην ανθρώπινη ιστορία για να την βγάλει από το αδιέξοδο. Γι' αυτό και ονομάστηκε ο Χριστός ως «η Προσδοκία των εθνών», η μόνη ελπίδα των εθνών για λύτρωση. Υπάρχουν μάλιστα προφητείες για τον ερχομό Του σε όλους τους αρχαίους λαούς και πολιτισμούς.

Η αντίσταση βέβαια του κόσμου και του κοσμοκράτορα του κόσμου του αιώνας τούτου στην έλευση του Χριστού ήταν και είναι πάντα ενεργή. Δεν ήταν μόνο ο Ηρώδης που αντιτάχτηκε στη γέννηση του Χριστού με τη σφαγή των νηπίων ή ο Πιλάτος, ο Νέρωνας, ο Διοκλητιανός που πολέμησαν τη φυσική παρουσία του Χριστού αλλά

Κάθε Μήνα

«έτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ...»

(Λουκ. β', 11)

Μετάφρ.: «Γεννήθηκε για σας σήμερα Σωτήρας...»

και την πίστη σ'Αυτόν ανά τους αιώνες. Είναι και ο Κέλσος, είναι ο Βολταίρος και τόσοι άλλοι νεώτεροι ιδεολογικοί αντίπαλοι του Χριστού, που πασχίζουν να Τον εντάξουν μέσα στα ανθρώπινα πλαίσια, να Τον κάνουν αποδεκτό και διαχειρίσιμο. Δεν είναι μόνο αυτοί που γκρέμισαν εκκλησίες στα νεώτερα χρόνια, αυτοί που έστειλαν σε εξορία και σε μαρτύρια όσους επέμεναν να κλείνουν γόνυ προ της φάτνης της Βηθλεέμ. Είναι και αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να συγγράψουν εγχειρίδια θρησκευτικών με την παρουσία του Χριστού ανάμεσα σε αντίστοιχα μαθήματα για γιορτές και έθιμα του Βούδα, του Ισλάμ, των ιουδαίων κ.λπ. Ενοχλεί τον κόσμο τότε και σήμερα η διαφορετικότητα του Χριστού, η Θεανθρώπινη υπόστασή Του, και προσπαθεί να Τον εντάξει μέσα στην ενδοκοσμικότητα, να αφαιρέσει την ελπίδα διαφυγής της ανθρωπότητας προς τα εμπρός, να εξαλείψει την προοπτική τής άλλης διάστασης, της αιωνιότητας, της επανασύνδεσης του ανθρώπου με την πραγματικότητα του Θεού.

Όσο όμως κι αν προσπαθούν κάποιοι να μας στερήσουν την αληθινή χαρά των Χριστουγέννων, την πίστη στη γέννηση του σωτήρα Χριστού, όσο κι αν προσπαθούν να αποσιωπήσουν τον ύμνο των αγγέλων «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία», για να ακουστούν τα δικά τους συνθήματα και τραγούδια, πάντα θα υπάρχουν αυτοί που αντιστέκονται στο ρεύμα, που αναζητούν τον νεογέννητο Χριστό εκεί που επιμένει να γεννιέται κάθε χρόνο, μέσα στις εκκλησίες τις λαμπρόφωρες, μέσα στις καρδιές που Τον αναζητούν πραγματικά ως προσωπικό δικό τους σωτήρα και λυτρωτή, μέσα στα σπίτια τα χριστιανικά, που με τα πολλά ή λίγα δώρα και φαγητά Τον περιμένουν να γεννηθεί και να φέρει μέσα στις ψυχές όλων την ελπίδα, τη ζεστασιά, τη χαρά και την αγάπη και όλα αυτά μόνο με τη θεϊκή παρουσία Του.

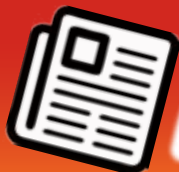
Χριστουγεννιάτικες καμπάνες

*Χριστουγεννιάτικες καμπάνες
θ' αντηχήσουν
απόγε τα μεσάνυχτα· και τ' άστρα
στο δίκτυο του Χριστού
θα γονατίσουν·
κι οι ταπεινοί πογμένες χιονισμένοι
τα δώρα τους στα πόδια Του
θ' αφήσουν.*

*Χριστουγεννιάτικες καμπάνες
στη γαλήνη της νύχτας
η γαλκόςαδη φωνή σας,
σάδπισμα πανανδρίπνο να γίνει,
χαρούμενα κάθε καρδιά να γάδει
με τους αγγέδους:
«Και επί γης ειρήνη».*

Κατίνα Παύση

ΤΟ «ΕΓΚΛΗΜΑ» ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ έκανε μία γυναίκα στο Πακιστάν. Για τον λόγο αυτό συκοφαντήθηκε, φυλακίστηκε, αλλά και καταδικάστηκε σε θάνατο με την κατηγορία

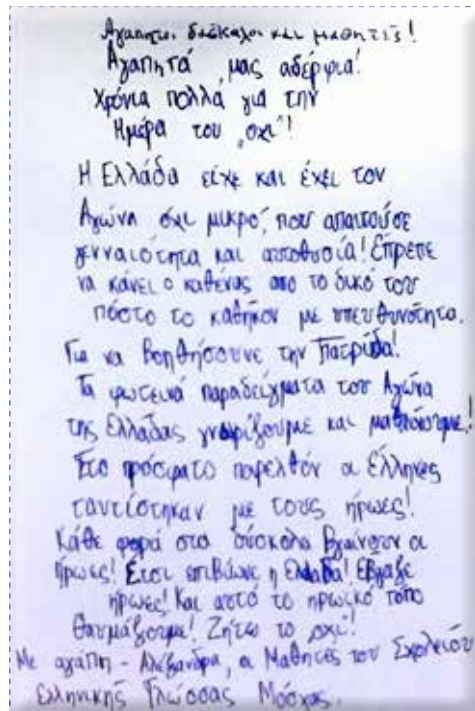
της «βλασφημίας σε βάρος του προφήτη»!.. Μάρτυρες της πίστης δεν σταμάτησαν ποτέ να υπάρχουν, ούτε ακόμα και στη σημερινή «εποχή της ελευθερίας και της δημοκρατίας», αξίες που δυστυχώς είναι ακόμα ζητούμενο στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη... Στη θέση της γυναίκας αυτής έρχονται πολλοί στις μουσουλμανικές χώρες. Το αξιοπερίεργο στη συνηθισμένη για μουσουλμανική χώρα αυτή υπόθεση είναι ότι για την αθώωση της εν λόγω γυναίκας αγωνίστηκε ένας πακιστανός δικηγόρος και, ζητώντας την προστασία της από το εξωτερικό, πέτυχε πρόσφατα –για πρώτη φορά στην ιστορία του Πακιστάν– ώστε το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας της να ανατρέψει την καταδίκη της, διατάσσοντας παράλληλα την αποφυλάκισή της. Η υπόθεση αυτή προκάλεσε από το 2010 διεθνή κατακραυγή από χριστιανικές χώρες, ενώ πυροδότησε διχασμό και βίαια επεισόδια στο ίδιο το Πακιστάν, όπου δύο πολιτικοί που είχαν προσπαθήσει να τη βοηθήσουν δολοφονήθηκαν. Ένα σκληροπυρηνικό ισλαμιστικό κόμμα απειλούσε να κατεβάσει τους οπαδούς του στους δρόμους, σε περίπτωση που το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσιζε να μειώσει την ποινή της ή να την αποφυλακίσει. Ο Κύριος ως την έχει στη σκέπη Του...

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟ-ΠΟΙΗΣΕΙΣ πολλών σχολείων για το θέμα της Μακεδονίας και της Συμφωνίας των Πρεσπών, εκφράζουμε τη χαρά και τη συγκίνησή μας για το ότι οι έλληνες μαθητές απέδειξαν ότι ενδιαφέρονται και αγωνίζονται για τα εθνικά μας

θέματα και δεν είναι διατεθειμένοι να προδώσουν κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Σημειώνουμε βέβαια ότι χρειάζεται προσοχή και σύνεση στην επιλογή του τρόπου έκφρασης γνώμης και διαμαρτυρίας, ώστε να μη χάνεται το δίκαιο της υπόθεσης.

ΟΙ ΕΚΠ/ΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ Σχολείου Μόσχας δεν μας ξεχνούν και δεν παραλείπουν να επικοινωνούν μαζί μας! Μας έστειλαν όμορφες κάρτες, στις οποίες γράφουν τις αγωνιστικές ευχές τους για την Εθνική

Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Διαβάστε τες στη φωτογραφία που συνοδεύει την είδηση. Η σκέψη τους μας συγκινεί! Τους ανευχόμαστε υγεία και πρόοδο στις προσπάθειές τους!

Ο δικός σας ρεπόρτερ...

Αφιέρωμα στα 100 τεύχη του «Πυρσού»

**Λαμπαδηφόροι αξιών:
γίνονται ...ευατοί και συνεχίζουν!**

«Μια εποχή αποκαλείται σκοτεινή, όχι επειδή το φως δεν μπορεί να λάμψει, αλλά επειδή οι άνθρωποι αρνούνται να δουν το φως...» (James A. Michener, 1907-1997, Αμερικανός συγγραφέας). Προκαλεί φόβο ή ακόμη και απελπισία η σκέψη ότι ζούμε σε μια εποχή στην οποία αυξάνονται όσοι αρνούνται να δούνε το φως. Μια τέτοια αίσθηση μπορεί να οδηγήσει σε απάθεια και αδράνεια και στη συνέχεια σε πνευματική παραλυσία και ακινησία. Ο μόνος τρόπος για να διαλυθεί μια τέτοιου είδους απαισιοδοξία και να αποτραπεί η εξάπλωση της αίσθησης ότι όλα γύρω μας μοιάζουν σκοτεινά είναι η αφύπνιση και η δράση! Δράση με πνευματικό περιεχόμενο που δύναται να απομακρύνει τις συνειδήσεις από το σκοτάδι και να τις οδηγήσει λίγο πιο κοντά στο φως. Το περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας γίνεται πλέον ...εκατό τευχών και φιλοδοξεί να γίνει και ...διακοσίων, υπηρετώντας πάντα αυτό τον σκοπό: να αποτελεί Πυρσό πνευματικό που μεταλαμπαδεύει φως ιλαρό και συνάμα αφυπνιστικό!

Το περιοδικό της σχολικής κοινότητας των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος» κλείνει, λοιπόν, τα εκατό τεύχη κι έχει βάλει ήδη το δικό του λιθαράκι στην παιδαγωγική προσπάθεια του Σχολείου μας. Εδώ και 12 χρόνια ρίχνει αδιαλείπτως το δικό του φως, ώστε διαχρονικές αξίες του τόπου μας να μη μένουν στο σκοτάδι. Η πίστη στον Θεό και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, η φιλοπατρία και ο σεβασμός προς τους άλλους λαούς και πολιτισμούς, ο αγώνας για την κατάκτηση της γνώσης και η σημασία της γλωσσικής καλλιέργειας, η αξία της τε-

χνολογίας και του ευ αγωνίζεσθαι, αλλά και τόσα άλλα προβάλλονται μέσα από άρθρα προβληματισμού, λογοτεχνικά κείμενα, επίκαιρες ειδήσεις, μαθητικά κείμενα και νέα του σχολείου. Μέσω του «Πυρσού», λοιπόν, οι μαθητές γίνονται ...αναμεταδότες μηνυμάτων και διδαγμάτων που λαμβάνουν στο σχολείο και στη συνέχεια νιώθουν το χρέος να κοινοποιούν κι έξω απ' αυτό.

Ο αγώνας αυτός, που κρατάει ήδη αρκετά χρόνια, δεν είναι εύκολος. Απαιτεί θυσίες, καθώς μαθητές και καθηγητές καταβάλλουν κόπο και χρόνο εν μέσω των καθημερινών απαιτήσεων που διαρκώς γεννά το σχολικό πρόγραμμα. Πριν από κάθε τεύχος γίνονται για την ύλη του πολλές συζητήσεις, νέες ιδέες υποβάλλονται, καινούργια κείμενα γράφονται και προκρίνονται, εικόνες επιλέγονται και τελικά οι σελίδες στήνονται, αφού πάρα πολλή φαιά ουσία έχει ...καταναλωθεί! Κάθε τεύχος κρύβει πίσω του μια μακρά μα όμορφη ιστορία με πολλούς και ποικίλους κάθε φορά συντελεστές. Προηγείται, επομένως, της κυκλοφορίας ενός τεύχους μια μεγάλη προσπάθεια, που όμως γινόταν, γίνεται και θα γίνεται με πολύ μεράκι κι ενθουσιασμό, γιατί οι καρποί είναι γλυκές και τους γεύονται πολλοί.

Ευχόμαστε ο «Πυρσός» να διατηρείται αναμμένος και να δείχνει σε όλο και περισσότερους τον ορθό δρόμο που η γνήσια ορθόδοξη χριστιανική παράδοση και ο αρχαίος και ο νεότερος ελληνικός πολιτισμός μας διδάσκουν. Να συμβάλλει δε παντοίως, ώστε να αυξάνονται όσοι εργάζονται να επικρατήσουν στη χώρα μας και στον κόσμο μας η δικαιοσύνη, η ελευθερία, ο σεβασμός και γενικώς όλες οι πανανθρώπινες αξίες.

**Ανδρ. Κ. Κουτσόπουλος,
Φιλολόγος – Υπεύθυνος Έλης του «Πυρσού»**

Αφιέρωμα στα 100 τεύχη του «Πυρσού»

Γράφουν για τον "Πυρσό" μαθητές

►Ο «Πυρσός»: Τι αποκομίζει ο αναγνώστης

Αγαπητέ Αναγνώστη, ο «Πυρσός» είναι ένα περιοδικό που -καθώς το λέει και το όνομά του- έχει σκοπό να σε πυρώσει! Να σε μεταφέρει στη μαθητική μας ζωή και να μεταδώσει στην ψυχή σου τη φλόγα της αλήθειας, όπως προσπαθεί να τη μεταδώσει και στις δικές μας ψυχές.

Ο «Πυρσός» φιλοξενεί ποικίλα άρθρα, που αγγίζουν κάθε πτυχή της ζωής μας στο σχολείο. Δίνει προσανατολισμό με το κύριο άρθρο, προβάλλει στη συνέχεια ως πρότυπα ζωής δύο από τους αγίους που γιορτάζουν μέσα στο δίμηνο, ενημερώνει για τις δράσεις μας, προβληματίζει σχετικά με κοινωνικά θέματα, ψυχαγωγεί με διηγήματα και σπαζοκεφαλίες.

Ο «Πυρσός» είναι για μας τους μαθητές μια υγιής επαφή με την επικαιρότητα, είναι η μηνιαία μας ενημέρωση. Με ενδιαφέροντα άρθρα και πάντα με εκπλήξεις να μας περιμένουν στο εσωτερικό του, μαθαίνουμε ως μαθητές για τον κόσμο μας, προβληματιζόμαστε, κρίνουμε, προτείνουμε, ελπίζουμε!

Ιδιαίτερης, βέβαια, σημασίας είναι πως τα φιλοξενούμενα άρθρα είναι άρθρα μαθητών! Έτσι το σχολείο δίνει την ευκαιρία στους μαθητές του να μπορούν να μοιράζονται μεταξύ τους και με τον αναγνώστη τη χαρά, τον ενθουσιασμό και τις δημιουργίες τους από τη σχολική ζωή αλλά και την αντίδρασή τους στα κακώς κείμενα της κοινωνίας μας.

Είναι σπουδαίο πράγμα η τακτική έκδοση ενός σχολικού εντύπου, που συνεχίζεται κάθε μήνα ή δίμηνο για τόσα χρόνια, και που είναι επιμελημένη, ώστε να μην περι-

λαμβάνει ανούσια και απροσανατόλιστα άρθρα, παρά την οικονομική και πνευματική κρίση που περνάμε στη χώρα μας.

Αγαπητέ Αναγνώστη, ο «Πυρσός» είναι η πόρτα που σου ανοίγεται στον κόσμο του σχολείου μας...

Ανθία Κουργιαλή, Γ' Λυκείου

►«Ο Πυρσός»: Ωφέλειες για τον μαθητή που αρθρογραφεί

Η έκδοση ενός μαθητικού περιοδικού από τη σχολική κοινότητα προσφέρει οπωσδήποτε πολλά οφέλη και στους αρθρογράφους μαθητές.

Δεδομένου ότι το περιοδικό φιλοξενεί ποικίλα και ενδιαφέροντα θέματα, οι μαθητές ενθαρρύνονται στο να ενημερώνονται, να εμβαθύνουν σε διάφορα γνωστικά πεδία και να καλλιεργούν την κριτική τους σκέψη: Επιστημονικά πειράματα, γλωσσικές παρατηρήσεις, άρθρα κοινωνικού περιεχομένου κ.ά. είναι θέματα στα οποία οι αρθρογράφοι εντρυφούν, προκειμένου να δώσουν τις συνεισφορές τους. Έτσι, μπορούν να προσαρμόζουν τις αναζητήσεις τους στα ενδιαφέροντά τους, πλουτίζοντας τις γνώσεις τους και καλλιεργώντας τις δυνατότητές τους στον γραπτό λόγο.

Επίσης, μέσω του μαθητικού περιοδικού, τους προσφέρεται ένα ακόμη «βήμα», προκειμένου να μπορούν να εκφέρουν την προσωπική τους άποψη για τα διάφορα θέματα.

Επιπλέον, τους δίνεται ένα άριστο μέσο για να ενημερώνουν όλη τη σχολική κοινότητα για όσα συμβαίνουν μέσα σ' αυτήν αλλά και για όσα αξιόλογα διαδραματίζονται στην ευρύτερη κοινωνία κι έτσι συσφίγγονται οι σχέσεις των μελών του σχολείου.

Παν. Σκούρτη, Γ' Λυκείου

Αφιέρωμα στα 100 τεύχη του «Πυρσού»

► «Ο Πυρσός»: Οι αγαπημένες μου στήλες

Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του εκατοστού τεύχους του μαθητικού περιοδικού των εκπαιδευτηρίων μας κρίνεται αναγκαία η ανασκόπηση της εποικοδομητικής προσφοράς του επί τόσα χρόνια στη σχολική μας κοινότητα. Κάθε στήλη εκφράζει κάτι διαφορετικό, που πηγάζει από τις εφηβικές αναζητήσεις, τις ανησυχίες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών. Θα αναφερθώ σε τρεις απ' αυτές.

Σε κάθε τεύχος του «Πυρσού» στη «Φιλολογική γωνιά» οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν με τους συμμαθητές τους τις σκέψεις τους σχετικά με θέματα που απασχολούν τη νεολαία. Το ενδιαφέρον τού αναγνώστη θα κινήσουν επίσης στη φιλολογική γωνιά και οι εργασίες των μαθητών σε μαθήματα όπως η Νεοελληνική Γλώσσα.

«Μιλάμε σωστά ελληνικά;», μια ακόμα στήλη με στόχο να συμβάλει στην προσπάθεια διατήρησης της αρτιότητας της γλωσσικής μας έκφρασης. Έτσι, μια σελίδα κάθε τεύχους είναι αφιερωμένη στη διόρθωση συνηθισμένων λαθών στον καθημερινό μας λόγο.

Αναμφισβήτητα η μαθητική ζωή είναι ένας αγώνας δύσκολος και κοπιαστικός και ο νέος έχει την ανάγκη να θέσει ένα πρότυπο το οποίο θα τον εμπνεύσει για να αγωνιστεί. Στη στήλη «Μαθητεύοντας κοντά στους Αγίους» ο έφηβος θα εμπνευστεί από το θάρρος και τις αρετές των Αγίων, των οποίων η βιωτή θα γίνει παράδειγμα προς μίμηση. Έτσι θα οπλιστεί πνευματικά με την πανοπλία της πίστης και των ιδανικών των Αγίων και κρατώντας τον πυρσό της ελπίδας θα μεταλαμπαδεύσει το φως του Χριστού στις ψυχές των ανθρώπων.

Άνθ. Χαμάλης, Α' Λυκείου

► Ο «Πυρσός» από την οπτική αποφοίτου

Η έκδοση του μαθητικού περιοδικού «Ο Πυρσός» αποτελεί σημαντική παράμετρο του παιδευτικού άξονα στον οποίο κινούνται τα Εκπαιδευτήρια. Αφενός υπηρετείται η αξιοποίηση των προσωπικών κλίσεων των μαθητών μέσα από την ανάπτυξη ποικίλων θεματικών και αφετέρου προβάλλεται προς τους αναγνώστες η εικόνα που σχηματίζουν τα ίδια τα παιδιά για το Σχολείο τους. Ως απόφοιτος του σχολείου είχα κι εγώ στο παρελθόν την ευκαιρία να συμμετάσχω στην συγγραφή άρθρων του «Πυρσού» και μπορώ να διαβεβαιώσω την μεγάλη τιμή που ένιωθα κάθε φορά που μου ανέθεταν να συγγράψω κάποιο άρθρο αλλά και τη μεγάλη μου χαρά και ανυπομονησία μέχρι να το δω τυπωμένο σε μια από τις πολύχρωμες σελίδες του περιοδικού. Αυτά τα άρθρα αποτελούν πραγματικά κειμήλια για τους αποφοίτους καθώς, ανατρέχοντας συχνά σε αυτά, φέρνουν στη μνήμη τους αξέχαστες στιγμές των μαθητικών τους χρόνων και συνειδητοποιούν -ίσως καθυστερημένα- την ανεκτίμητη αξία τους!

**Αδαμ. Τσουρουφλή,
Φοιτήτρια Φιλολογίας Παν/μίου Αθηνών**

...και γονείς

► Ο «Πυρσός» συμπλήρωσε εκατό τεύχη κυκλοφορίας. Αυτό το νεανικό μαθητικό περιοδικό καταφέρνει να μεταδώσει τις σκέψεις, τον παλμό, την αγωνία, τους νεανικούς προβληματισμούς.

Ενημερώνει για τις ποικίλες και ενδιαφέρουσες δραστηριότητες των παιδιών μας, των μαθητών των Εκπαιδευτηρίων «Απ. Παύλος». Προβάλλει θέματα της ιστορίας μας, της Ορθοδοξίας μας, της εκπαίδευσης. Διηγήματα, βίοι Αγίων, κείμενα στα αγγλικά και στα γαλλικά αλλά και γρίφοι και σπαζοκεφαλίες αποτελούν μόνιμες στήλες.

Καμαρώνουμε τις διακρίσεις των παιδιών σε πανελλήνιο επίπεδο μέσα από τους διαγωνισμούς. Από τις φωτογραφίες των ταξιδιών τους νιώθουμε ότι είμαστε κι εμείς μαζί τους. Ο φακός αποτυπώνει τα φωτεινά γελαστά τους πρόσωπα. Μας μεταφέρει τη χαρά, την ξεγνοιασιά, την ικανοποίηση, τη συγκίνησή τους από κάθε δραστηριότητά τους είτε αυτή είναι ο εκκλησιασμός τους, η επίσκεψη σε κάποιο γηροκομείο, μια θεατρική παράσταση, η φροντίδα του σχολικού κήπου, μια εκδρομή στην ελληνική φύση.

Κάθε δίμηνο ανυπομονούμε να κρατήσουμε ένα ακόμα νέο τεύχος. Να ξεφυλλίσουμε τις πολύχρωμες σελίδες του. Να ενημερωθούμε, να λάβουμε λίγη από την νεανική δροσιά του, να επικοινωνήσουμε κάπως διαφορετικά με τις ψυχές των παιδιών μας.

Ο «Πυρσός» είναι η φλόγα που καίει στις νεανικές ψυχές των μαθητών του σχολείου. Καθρεπτίζει αυτά που αισθάνονται, τα ανείπωτα κάποιες φορές. Περήφανοι γινόμαστε θεατές και συνταξιδιώτες παρακολουθώντας την σταδιακή τους ωρίμανση και την πορεία τους στο ταξίδι της μαθητικής ζωής τους.

Βικτωρία Κάλλιου-Ανδρέου,
Παιδιάτρος, Γονέας μαθητριών των Εκπ/ρίων

► Πρωτοδιάβασα το περιοδικό «Ο Πυρσός» όταν το έφερε στο σπίτι η μεγάλη μου κόρη. Μου είχε πει, θυμάμαι, με θαυμασμό και χαρά: «Μαμά, εδώ γράφουν τα παιδιά του Σχολείου μας για διάφορα πράγματα».

Ξεφυλλίζοντάς το βρήκα και βρήκω πολύ ενδιαφέροντα κομμάτια. Τα ίδια τα παιδιά μεταφέρουν στο χαρτί τις σκέψεις τους, τις απόψεις τους, τις αναμνήσεις τους από τις εκδρομές τους, τις επετειακές τους εορτές, επίκαιρα γεγονότα, γράφουν διηγήματα, χρονογραφήματα, υπάρχουν σελίδες με ξενόγλωσσα κείμενα και ποιήματα, φιλολογική γωνιά με μικρές εκθέσεις μαθητών,

μικρές ιστορίες, σελίδα σύνθεσης και λύσης πνευματικών ασκήσεων...

Τα παιδιά μου χαίρονται να το διαβάζουν, μα η χαρά τους είναι απείρως μεγαλύτερη όταν διαβάζουν κείμενα που έχουν γράψει τα ίδια. Όταν λοιπόν τους ζητηθεί να γράψουν, παρατηρώ τις εκφράσεις τους. Μ' ενδιαφέρει να μάθω πώς αισθάνονται. Η απάντησή τους στην ερώτησή μου είναι απλή: «Σαν μικροί συγγραφείς».

Αυτό είναι αλήθεια. Τα παιδιά, μέσα από τη συγκεκριμένη προσπάθειά τους, μπαίνουν στη διαδικασία συγγραφής κειμένων σε περιοδικό, μαθαίνουν ν' αρθρογραφούν, να εκφράζονται έχοντας ως βαθύτερη επιθυμία τους να παρουσιάσουν ένα κείμενο που θ' αρέσει, που θα τραβήξει την προσοχή και το ενδιαφέρον.

Για τη συγγραφή κάποιων κειμένων τα παιδιά χρειάζεται να συνεργαστούν, να ερευνήσουν, να χρησιμοποιήσουν τη φαντασία τους. Όλα αυτά βέβαια χωρίς την πίεση και το άγχος του αναλυτικού προγράμματος. Ενίοτε, αυτοί οι μικροί συγγραφείς καλούνται να γράψουν στην τάξη μια ιστορία, ώστε να επιλεγούν οι καλύτερες και να δημοσιευτούν στον «Πυρσό». Δημιουργείται έτσι ένα κλίμα συναγωνισμού χωρίς αντιπαλότητα, μια προσπάθεια για διάκριση και υπεροχή.

Η φροντισμένη από κάθε άποψη ύλη του περιοδικού συμπληρώνεται και από κάποια άλλα ψυχωφελή κείμενα, κείμενα με ύλη ηθική και διδακτική, κείμενα που διδάσκουν συμπεριφορά και υποδεικνύουν ηθικά πρότυπα κατάλληλα για την ηλικία των παιδιών.

Ο διαπαιδαγωγικός ρόλος του περιοδικού του Σχολείου μας «ο Πυρσός» είναι αναμφισβήτητος. Συντάσσεται με την ιδιαίτερη φροντίδα που προϋποθέτει η ηλικία των νέων, καλλιεργώντας πνευματικά και ηθικά τα παιδιά μας.

Ανθή Αγγελή,
Εκπ/κός, Γονέας μαθητών των Εκπ/ρίων

Σχόλια σε μια φράση...

**«Η αληθινή ευτυχία δε βρίσκεται στην απληστία και στη βολή αλλά στον αγώνα για την υπεράσπιση της ανθρωπότητας»
(Μ. Πλωρίτης)**

Ζούμε σε ένα κόσμο με άλλους ανθρώπους, γι' αυτό θα πρέπει να σεβόμαστε οποιαδήποτε ύπαρξη, εφόσον έχουμε την απαίτηση να μας σέβονται. Συνεπώς, οφείλουμε να έχουμε ως κυρίαρχη επιδίωξη το συλλογικό συμφέρον, να μην είμαστε αμοραλιστές και να αποβάλουμε οποιοδήποτε αίσθημα ατομικισμού και κερδοσκοπίας. Να μη θέλουμε με απληστία να πετύχουμε τους στόχους μας. Περισσότερο πρέπει να μας νοιάζει η υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας, της ειρήνης. Γιατί αυτές είναι αξίες που αφορούν το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Μόνο τότε θα μπορούμε να νιώθουμε ευτυχισμένοι άνθρωποι.

Έφη Πούλου, Γ' Λυκείου

**«Είμαστε υπεύθυνοι όχι μόνο για ό,τι επράξαμε, αλλά και για ό,τι κάποτε (προπάντων για ό,τι) πα-
ραλείψαμε να πράξουμε.»
(Ε. Παπανούτσος)**

Η ευθύνη των ανθρώπων δεν τελειώνει μόνο στις πράξεις και στα φανερά αποτελέσματα, αλλά επεκτείνεται και στις πράξεις που δεν έκαναν. Στις πράξεις που μπορεί να ωφελούσαν έστω κι έναν άνθρωπο. Στις πράξεις που ίσως να καλυτέρευαν έστω και στο ελάχιστο τον κόσμο μας. Στις πράξεις που θα άλλαζαν προς το καλύτερο τη ζωή κάποιων ελάχιστων συνανθρώπων μας. Στις πράξεις που θα συντελούσαν στο κοινό όφελος.

Φωτεινή Σκορδά, Γ' Λυκείου

Ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του, καθώς η σκέψη είναι η κινητήρια δύναμη των πράξεών μας. Υποσυνείδητα οι ιδέες μας και οι διεργασίες τού νου μας εξωτερικεύονται ως πράξεις, για τις οποίες

είμαστε υπεύθυνοι. Όμως, και η παθητικότητά μας αποτελεί ευθύνη. Πολλές φορές δεν πράττουμε ό,τι περνά από το χέρι μας, μετανιώνοντας τελικά για την απραξία μας.

Νίκος Χρήστου, Γ' Λυκείου

Ο άνθρωπος πρέπει να αποδέχεται τις συνέπειες των πράξεών του και να αναλαμβάνει τις ευθύνες που του αναλογούν. Παράλληλα, προκειμένου να αντιμετωπίσει νέα προβλήματα που δημιουργούνται, πρέπει να αναλαμβάνει κι άλλες ευθύνες και να δραστηριοποιείται σε όλους τους τομείς. Τις ευκαιρίες που του δίνονται για να προάγει το κοινό καλό δεν πρέπει να τις παραβλέπει, καθώς, αν το κάνει, φέρει μεγαλύτερη ευθύνη.

Νεκταρία Τομαρά, Γ' Λυκείου

Η έννοια του ανθρωπισμού

Η ανθρώπινη συμβίωση στηρίζεται στις αρχές της συνεργασίας,

της συνύπαρξης, της αλληλεγγύης, της συγχωρητικότητας και της μέριμνας για τον συνάνθρωπο. Μέσα από αυτά ο άνθρωπος προάγεται ως οντότητα, όπως ακριβώς και το κοινωνικό σύνολο. Σε αντίθετη περίπτωση, οι ανθρώπινες αξίες φθίνουν, ο άνθρωπος αποξενώνεται, αλλοτριώνεται. Πολλές φορές χρησιμοποιεί τη βία, ενώ γίνεται αυτοσκοπός η επιδίωξη του κέρδους και του υλικού ευδαιμονισμού. Τότε, οι ανθρώπινες σχέσεις διέρχονται κρίση, παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα μέσω του πολέμου, του ρατσισμού, της εγκληματικότητας. Επομένως, ο άνθρωπος ως κοινωνικό ον, κατά τον χαρακτηρισμό του Αριστοτέλη, οφείλει να συνυπάρχει και να συνεργάζεται με τους συνανθρώπους του, γιατί μόνο έτσι οδηγείται στην ολοκλήρωσή του (αυτοπραγμάτωση).

Παναγιώτα Σκούρτη, Γ' Λυκείου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Στην Ημέρα Αθλητισμού, αρχές Οκτωβρίου, είχαμε την ευκαιρία να αναδείξουμε τα talέντα μας στο βόλεϊ, στο μπάσκετ, στο άλμα εις μήκος και στο τρέξιμο. Ασκηθήκαμε και διασκεδάσαμε ταυτόχρο-

να. Απολαύσαμε ωραίους αγώνες, αφού οι παίκτες συνεργαστήκαμε πολύ καλά μεταξύ μας. Βέβαια, το σκηνικό έγινε πιο ενδιαφέρον και αστείο, όταν στα παιχνίδια μπήκαν και οι καθηγητές, που έπαιζαν βόλεϊ και μπάσκετ εναντίον μαθητών και αναδείχτηκαν νικητές με την αξία τους!

Για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου, η Ι. Μητρόπολη Κορίνθου και τα Εκπαιδευτήριά μας, οργάνωσαν εκδήλωση αφιερωμένη στον μακαριστό Μητροπολίτη Κορίνθου και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Μιχαήλ Κωνσταντινίδη, τον «στοργικό επίσκοπο στα μαύρα χρόνια της κατοχής». Ο θεολόγος κ. Λ. Ψωμάς σκιαγράφησε με γλαφυρό τρόπο την προσωπικότητα και το πολυσχιδές

έργο του Μιχαήλ, ενώ στιγμιότυπα από τη ζωή του παρουσίασαν με powerpoint μαθήτριες του Σχολείου. Έτσι, μάθαμε και οι νεότεροι σημαντικές πτυχές της θυσιαστικής προσφοράς του σεμνού ποιμενάρχη, που πραγματικά μας παραδειγματίσαν. Την εκδήλωση πλαισίωσε χορωδία μας, με τις ωραίες φωνές τις και με τραγούδια επετειακά, που μετέδωσαν στο κοινό παλμό και ενθουσιασμό, όπως παρατήρησε στον χαιρετισμό του και ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Διονύσιος. Στο τέλος έγινε επίσημη απονομή Βραβείων και Αριστείων, τα οποία επέδωσαν στους αριστούχους μαθητές σημαίνοντα πρόσωπα της τοπικής κοινωνίας που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Την εθνική επέτειο γιορτάσαμε, επίσης, συμμετέχοντας στη μαθητική παρέλαση της πόλης μας. Μετά από πολλές πρόβες και αρκετή προσπάθεια και με τη βοήθεια των καθηγητών μας, νομίζουμε ότι καταφέραμε να τιμήσουμε τους ανθρώπους που πολέμησαν για την πατρίδα μας όπως αρμόζει!

και δημιουργίας

μ. Οκτωβρίου – Νοεμβρίου

Και ο Παιδικός Σταθμός των Εκπαιδευτηρίων τίμησε την εθνική επέτειο με εορταστική εκδήλωση! Οι μικροί μαθητές μάς ενθουσίασαν με τον παλμό με τον οποίο τραγούδησαν επίκαιρα τραγούδια και παρουσίασαν σχετικό δρώμενο. Τους ευχόμαστε να ριζώνουν μέσα στην ψυχή τους τα ιδανικά.

Στην πρώτη Συνάντηση Γονέων-Εκπ/κών παρουσιάστηκαν τα αξιόλογα βοηθήματα-τόμοι που τα Εκπ/ρια παρέχουν στους μαθητές ως σημαντικό εργαλείο κατανόησης και εμπέδωσης των διδακτικών αντικειμένων και που είναι έργο δουλειάς των καθηγητών μας. Έτσι δόθηκε η ευκαιρία να γίνει διεξοδική ενημέρωση για την πορεία διδασκαλίας των θετικών και θεωρητι-

κών μαθημάτων από τους αντίστοιχους διδάσκοντες. Ακολούθησε προσωπική επικοινωνία στις τάξεις.

Στα μέσα Οκτωβρίου είχαμε μια ευχάριστη έκπληξη: Μια ηλιόλουστη μέρα οι καθηγητές μάς χάρισαν έναν περίπατο στους Αγ. Θεοδώρους. Ενθουσιαστήκαμε! Το πάρκο ήταν γεμάτο πράσινο

και λουλούδια και διαθέτει χώρους άθλησης. Αυτό όμως που το αναδεικνύει περισσότερο είναι ότι

μπροστά του απλώνεται η όμορφη θάλασσα. Εκεί και κάτω από τη σκιά των δέντρων συζητήσαμε και ξεκουραστήκαμε, αφού φυσικά πρώτα παίξαμε διάφορα παιχνίδια. Επιστρέψαμε ανανεωμένοι, με ανεβασμένη διάθεση και επιθυμία για πιο συχνές τέτοιες αποδράσεις.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Φέτος διεξήχθη και πάλι ο ενδοσχολικός Διαγωνισμός Αρχαίων Ελληνικών της Α΄ Γυμνασίου. Οι μαθητές κλήθηκαν να δοκιμάσουν τις γνώσεις τους και την ταχύτητα απόκρισής τους σε ερωτήσεις που αφορούσαν τον τονισμό των αρχαίων λέξεων, με βαθμολογία θετική για τις σωστές απαντήσεις και αρνητική για τις λάθος. Ο Διαγωνισμός ήταν απαιτητικός και διεξήχθη σε δύο φάσεις. Οι δύο καλύτεροι προκρίθηκαν στον τελικό. Υπήρξε μεγάλο άγχος και αγωνία για το αποτέλεσμα! Το βραβείο ήταν

απρόσμενο, αφού κανένας δεν το φανταζόταν: ένα tablet τελευταίας τεχνολογίας. Την εμπειρία θα τη θυμόμαστε όλοι οι μαθητές της Α΄ Γυμνασίου ως μια όμορφη ανάμνηση.

Την Μεγάλη Ελλάδα (Κάτω Ιταλία) επισκέφτηκε στη φετινή πολυήμερη εκδρομή του Συλλόγου η πλειοψηφία των μαθητών και καθηγητών του Γυμνασίου και του Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων μας από 1ως 6 Νοεμβρίου. Γνώρισαν και θαύμασαν από κοντά το μεγαλείο του πολιτισμού που μετέφεραν και απέπτυξαν στην περιοχή από τα αρχαία χρόνια οι έλληνες άποικοι και μας μεταφέρουν τις εμπειρίες τους στο αφιέρωμα που περιλαμβάνεται στο παρόν τεύχος.

Η εκδρομή αυτή ενέπνευσε και τον ενδοσχολικό διαγωνισμό «Τηλέμαχος», από το όνομα ενός ταξιδευτή που ακολουθεί τις εκδρομές μας στην Κ. Ιταλία. Η νικήτρια Ελένη Ανδρέου με κείμενό της κέρδισε ένα αξιόλογο έπαθλο: τη δωρεάν συμμετοχή της στην επόμενη εκδρομή του σχολείου εκτός νομού, που φυσικά την περιμένει με αγωνία και χαρά.

και δημιουργίας

μ. Οκτωβρίου – Νοεμβρίου

Παρουσίαση των σπουδών που παρέχει μας έκανε με εκπροσώπους του στο σχολείο μας το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, που διαθέτει τμήμα του στην πόλη μας. Είναι πράγματι αναγκαίο και βοηθητικό να γνωρίζουμε τις δυνατότητες που μπορεί να έχει εδώ κάθε ενδιαφερόμενος (μέλλοντας) φοιτητής.

Με ένα ταξίδι-αστραπή η συμμαθήτριά μας Μαρία-Ανδρομάχη Ανδρέου βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου με χαρά παρέλαβε το βραβείο της, 2ο στην κατηγορία «Διηγήματα», του πανελλήνιου Διαγωνισμού για τον Ποντιακό Ελληνισμό. Παρέλαβε επίσης το βραβείο της συμμαθήτριάς μας Μαριάννας Χαμάλη, που δεν μπόρεσε να παρευρεθεί. Η τελετή βράβευσης έγινε σε κλίμα ενθουσιώδους, όπου τον παλμό έδωσαν τα λεβέντικα ποντιακά τραγούδια.

Την ανασκαφή μιας ρωμαϊκής έπαυλης είχαμε τη δυνατότητα να επισκεφτούμε τον Νοέμβριο στην Περαχώρα Λουτρακίου. Οι πρωτεργάτες της ανασκαφής, δύο εξαιρετικοί αρχαιολόγοι μάς γνώρισαν τη δουλειά τους και μας έδωσαν ενδιαφέρουσες πληροφορίες για όλες τις εργασίες που έχουν γίνει εδώ και έξι χρόνια. Μας επέτρεψαν να βγάλουμε πολλές φωτογραφίες. Η εξόρμησή μας συνεχίστηκε με περίπατο στην παραλία και χαλάρωση με τον παφλασμό των κυμάτων...

**Ελ. Ανδρέου & Αμ. Λατσούνη, Β' Γυμν.
& Βασ. Χουρσαλά, Α' Γυμν.**

Οδοιπορικό των Εκπ/ρίων στη Μεγάλη Ελλάδα (Κάτω Ιταλία)

1η μέρα, Πέμπτη 1 Νοεμβρίου 2018

Από την ημέρα που μας ανακοίνωσαν ότι θα πηγαίναμε εκδρομή στην Κ. Ιταλία ενθουσιαστήκαμε! Οι μέρες δεν περνούσαν με τίποτα, ιδιαίτερα το πρωινό της μέρας της αναχώρησης, που είχαμε μάθημα. Το κάθε λεπτό έμοιαζε να είναι αιώνας...

Τελικά, η ποθητή ώρα κάποτε έφτασε! Με πολλή ανυπομονησία επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο και ξεκινήσαμε για την Πάτρα, απ' όπου θα άρχιζε άλλη μια εκδρομή του σχολείου μας, μια εκδρομή που ξέραμε ότι θα μας επεφύλασσε κι αυτή κάτι ξεχωριστό. Στη διαδρομή μάς δόθηκαν χρήσιμες οδηγίες για το ταξίδι. Σιγά σιγά χαλαρώσαμε κι αφήσαμε τον χρόνο να κυλήσει ήρεμα και να μας ξετυλίξει τα μυστικά της Μεγάλης Ελλάδας...

Όταν φτάσαμε στο λιμάνι της Πάτρας, τα μάτια όλων καρφώθηκαν στα πολυτελή πλοία που ήταν αραγμένα μπροστά μας. Βρήκαμε το δικό μας και μπήκαμε μέσα γεμάτοι ενθουσιασμό. Ήταν ένα τεράστιο και υπέροχο πλοίο. Μετά τον έλεγχο, τακτοποιηθήκαμε στις καμπίνες μας. Ήταν μικρές, αλλά εντυπωσιακές, πολύ καλά διαμορφωμένες και είχαν όλα όσα χρειαζόνταν, γιατί ήταν εργονομικές. Ύστερα βγήκαμε στο κατάστρωμα. Μια βόλτα στο ελικοδρόμιο του πλοίου και η θέα της Πάτρας από τη θάλασσα ενέτειναν τη χαρά και την ανυπομονησία μας. Επιτέλους ξεκινούσαμε!..

Κατεβήκαμε στο σαλόνι κι εκεί οι καθηγητές μας φρόντισαν να μας διασκεδάσουν. Παιζαμε το «Παζάρι» κι ύστερα διάφορα άλλα παιχνίδια: παίζαμε «Παλέρμο» στον δρόμο για το Παλέρμο, Υπο κλπ., τραγουδήσαμε και ψυχαγωγηθήκαμε. Όταν έφτασε η ορισμένη ώρα φάγαμε και κάναμε τη βραδινή μας προσευχή. Μια γλυκιά αγαλλίαση στην «αγριότητα» της απέραντης θάλασσας, όπου δεν έβλεπες ίχνος στεριάς. Πήγαμε για ύπνο στις διασκεδαστικές μας κουκέτες, όπου γελάσαμε

Ψυχαγωγία στο πλοίο

πολύ! Το πλοίο μάς νανούρισε καθώς έπλεε.

Η πρώτη μέρα της πολήμερης εκδρομής μας πέρασε πολύ όμορφα. Με μεγάλες προσδοκίες περιμέναμε την επομένη. Άλλωστε για πολλούς από μας ήταν η πρώτη φορά που ταξιδεύαμε στο εξωτερικό.

2η μέρα, Παρασκευή 2 Νοεμβρίου 2018

Ξημέρωσε επιτέλους και η δεύτερη ημέρα της εκδρομής μας, η οποία ξεκίνησε πολύ ωραία. Αφού κάναμε προσευχή, πήραμε πρωινό και μετά ένας αξιωματικός μας πήρε και μας ανέβασε στη γέφυρα του πλοίου. Εκεί, μέλη του πληρώματος είχαν την ευγενή καλοσύνη να μας ξεναγήσουν στον χώρο από όπου διευθύνουν το πλοίο. Μας έδειξαν με αρκετές λεπτομέρειες πώς γίνεται η πλοήγηση. Στο τέλος της ξενάγησης τους ευχαριστήσαμε τραγουδώντας τον αγαπημένο μας «Σπίνο». Χωρίς να το καταλάβουμε, πιάσαμε επιτέλους στεριά! Μετά από 17 ώρες εν πλω μπήκαμε στο λιμάνι του Μπάρι. Αντικρίσαμε μια πολύ ωραία πόλη, με όμορφα κτήρια παλιάς εποχής και ένα σύγχρονο λιμάνι. Στην είσοδό του μας περίμενε μια έκπληξη: ένα μισοκαμένο πλοίο σταθμευμένο σε μια άκρη. Ήταν το Norman Atlantic. Μας κυρίευσε η περιέργεια και η διάθεση να ανακαλύψουμε την γειτονική χώρα ανέβηκε στο κατακόρυφο.

Με το που αποβιβαστήκαμε από το καράβι επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο. Ο Τάραντας αποτέλεσε τον πρώτο προορισμό μας. Η ιστορία του

Ξενάγηση στη γέφυρα του πλοίου

χάνεται στα βάθη των αιώνων. Ιδρύθηκε από τους Σπαρτιάτες περίπου το 708 π.Χ. Επόμενος σταθμός μας το Μεταπόντιο, όπου ο περίφημος μαθηματικός Πυθαγόρας έζησε τα πρώτα του χρόνια. Εκεί επισκεφτήκαμε το θαυμάσιο αρχαιολογικό του μουσείο. Εκπληξη: Η ξενάγηση έγινε στα ... ιταλικά! Ευτυχώς κάποια καθηγήτριά μας έκανε μετάφραση στα ελληνικά. Έπειτα από μακριά και κοπιαστική διαδρομή αποζημιωθήκαμε θαυμάζοντας την Ηράκλεια, τη Σύβαρη με την παράξενη και διδακτική ιστορία της και τη Μεσσήνα. Τις περισσότερες από τις ώρες της ημέρας τις περάσαμε στο λεωφορείο κι αυτό την έκανε ιδιαίτερα κουραστική. Ευτυχώς βέβαια υπήρχαν και στάσεις, στις οποίες επισκεφτήκαμε διάφορα μαγαζιά και αγοράσαμε αναμνηστικά.

Νωρίς το βράδυ ξαναμπήκαμε για λίγο σε καράβι και σαν άλλος Οδυσσέας διασχίσαμε τα στενά της Σκύλας και της Χάρυβδης. Μόνο που εμείς δεν χάσαμε τους συντρόφους μας. Συνεχίσαμε όλοι μαζί και αργά το βράδυ φτάσαμε στη Σικελία και συγκεκριμένα στο ξενοδοχείο μας στην Κατάνη, όπου κουρασμένοι αλλά με τις καλύτερες εντυπώσεις δειπνήσαμε. Το γεύμα ήταν πλουσιόπαροχο και δοκιμάσαμε αυθεντική ιταλική πίτσα και pasta με σάλτσα ντομάτα! Πεντανόστιμα όλα!!! Ανυπομονούσαμε για την άλλη μέρα.

3η μέρα, Σάββατο 3 Νοεμβρίου 2018

Μια καινούρια μέρα ξημέρωσε και αυτή τη φορά ξυπνήσαμε στα κρεβάτια του ωραίου ξενοδοχείου μας. Ξυπνήσαμε βέβαια νωρίς, γιατί το πρόγραμμά μας ήταν πλούσιο και θα επισκεπτόμασταν πολλά αξιοθέατα. Όλα φαίνονταν σαν ένα όνειρο που κανείς μας δεν ήθελε να τελειώσει. Κατεβήκαμε στην τραπεζαρία, όπου μας περίμενε ένα υπέροχο πρωινό.

Αμέσως μετά επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο,

όπου κάναμε την πρωινή μας προσευχή και μάθαμε για τον βίο των μεγάλων Σικελιωτών Αγίων. Έπειτα από μια πανέμορφη διαδρομή δίπλα στη θάλασσα αντικρίσαμε μια ακμάζουσα στην αρχαιότητα πόλη, τις Συρακούσες, τη σπουδαιότερη πόλη της Μεγάλης Ελλάδας και σημαντικότερη αποικία των Κορινθίων. Επισκεφτήκαμε τον θαυμάσιο αρχαιολογικό χώρο με ξεναγό, που μας ξενάγησε στα αγγλικά – μας ικανοποίησε το γεγονός ότι τον καταλαβαίναμε! Είδαμε από κοντά φανταστικά μαρμάρινα γλυπτά, που τα περισσότερα ζύγιζαν πολλούς τόνους. Εντυπωσιακό ανάμεσα στα άλλα ήταν το αρχαίο θέατρο των Συρακουσών, που, τεράστιο και καλοδιατηρημένο, στέκει και καλωσορίζει τους επισκέπτες του. Στο αρχαιοελληνικό αυτό θέατρο, που μετέπειτα μετατράπηκε σε ρωμαϊκό, γίνονταν θηριομαχίες!

Στη συνέχεια μπήκαμε στην εντυπωσιακή κατακόμβη του Αγ. Ιωάννη. Μέσα σ' αυτήν υπάρχουν 10.000 τάφοι. Στην πρωτοχριστιανική εκ-

Έξω από τις Κατακόμβες του Αγ. Ιωάννη. Συρακούσες.

κλησία της υπάρχει βήμα αντίστοιχο με αυτό του Γαλιώνος στην Κόρινθο. Εκεί δηλ. στάθηκε ο Απ. Παύλος για να κηρύξει τον χριστιανισμό στην περιοχή. Μέσα σε μια κατακόμβη δεν μπορεί κανείς να μη σκεφτεί τους χριστιανούς των πρώτων χρόνων να κρύβονται για να μπορούν να λατρεύουν τον Θεό, να περπατούν και να προσεύχονται ανάμεσα στους μάρτυρες. Προσπαθεί ακόμα να φανταστεί όλα τα απομεινάρια που βλέπει γύρω του να στέκουν μεγαλόπρεπα. Στην κατακόμβη συγκινηθήκαμε πολύ, ιδίως όταν στο κέντρο των κατακομβών ψάλαμε όλοι μαζί το «Χριστός ανέστη».

Ύστερα κατευθυνθήκαμε στο νησί της Ορτυγίας, με το οποίο συνδέονται οι Συρακούσες μέσω γέφυρας. Εκεί κάναμε μια βόλτα όχι μόνο για να

ξεκουραστούμε, αλλά και για να θαυμάσουμε τα πανέμορφα κτήρια που κρύβονται μέσα στα γραφικά σοκάκια του νησιού, που είναι γεμάτα από ποικίλα μαγαζιά και πολλούς πλανόδιους πωλητές. Εκεί είδαμε και τους αρχαίους ναούς της Αθηνάς και του Απόλλωνα και τον βωμό του Ιέρωνα. Ένα από τα αξιοθέατα του νησιού είναι και η πηγή της Αρεθούσας όπου είδαμε να ξεπηδά μέσα από τη γη και δίπλα στη θάλασσα γλυκό νερό. Δεν μπορούσαμε όμως να αντισταθούμε και στον γλυκό πειρασμό και φάγαμε αυθεντικό ιταλικό παγωτό, το γνωστό gelato, που το απολαύσαμε.

Μετά από μία μαγευτική διαδρομή φτάσαμε στον Ακράγαντα, που στην αρχαιότητα είχε τον τίτλο της «πιο όμορφης πόλης των θνητών», το σημερινό Ακριτζέντο. Παρά τον άσχημο καιρό είδαμε και ξεναγηθήκαμε –δυστυχώς μέσα από το λεωφορείο– στην περίφημη Κοιλάδα των Ναών, όπου δεσπόζει ο τεράστιος

Ορτυγία. Συρακούσες.

Η σπηλιά του Απόλλωνα. Συρακούσες

Ι. Ν. Απ. Παύλου. Καλαβρία.

Ακράγαντας. Το άγαλμα του Τελαμώνα

ναός της Ομόνοιας. Είδαμε τους ναούς της Ήρας, του Ηρακλή, των Διοσκούρων. Ο έλληνας που αντικρίζει όλους αυτούς τους ναούς σίγουρα γεμίζει από περηφάνια. Επισκεφτήκαμε και το μουσείο, όπου είδαμε διάφορα αγγεία και αγάλματα. Το πιο εντυπωσιακό έκθεμα ήταν ο Τελαμώνας, άγαλμα που είχε ύψος οκτώ μέτρα. Αυτή η ξεναγήση, στα ελληνικά αυτή τη φορά, ήταν φαντασμαγορική.

Τυρίσαμε στο ξενοδοχείο αργά τη νύχτα, βλέποντας από μακριά την μεγαλόπρεπη Αίτνα, το μεγαλύτερο ενεργό ηφαίστειο της Ευρώπης! Φάγαμε νοστιμότατα ιταλικά πιάτα και ετοιμαστήκαμε για ύπνο ανυπόμονοι για ακόμα μία μέρα στην Ιταλία.

4η μέρα, Κυριακή 4 Νοεμβρίου 2018

Δυστυχώς φτάσαμε στην προτελευταία μέρα της εκδρομής, που, όπως ξεκίνησε, έτσι σιγά σιγά και θα τελειώσει... Είδαμε σύντομα το ηφαίστειο της Αίτνας και την Ταορμίνη. Αναχωρήσαμε με φέρρυ από το νησί της Σικελίας περνώντας τα στενά της Μεσσήνας και αποβιβαστήκαμε στο Ρήγιο. Εκεί εκκλησιαστήκαμε σε ορθόδοξο ναό, στον Ι. Ν. Αποστόλου Παύλου! Εκεί η Θ.

Λειτουργία γινόταν στα ελληνικά και στα ιταλικά. Ο ιερέας π. Δανιήλ είναι ο πρώτος ορθόδοξος ιερέας στην περιοχή μετά από 1.000 χρόνια! Στο τέλος της λειτουργίας ο π. Δανιήλ και οι πιστοί μας υποδέχτηκαν θερμά και μας κέρασαν.

Επόμενος προορισμός μας ήταν τα ελληνόφωνα χωριά της Καλαβρίας. Γίναμε δεκτοί από τον Σύλλογο των Ελλήνων του Βούα, «Παλός του Βούα» και τον εκπρόσωπο του Ελληνόφωνου Ινστιτούτου γιατρό Τίτο Σκουιλάτσι. Εκεί προβληματιστήκαμε μαθαίνοντας τον αγώνα των Ελλήνων να διαφυλάξουν τη γλώσσα τους, τα γκρικό ή γκρικάνικα, που κοντεύουν να χαθούν. Γεντήκαμε

Ινστιτούτο Ελληνόφωνων
Σπουδών. Γιάλιος Βούα

από κοντά την αγωνία τους, μάθαμε για την ιστορία, τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμά τους και συγκινηθήκαμε από τα γκρικάνικα τραγούδια και τα ποιήματα που μας απήγγειλαν ντόπιοι με πολλή ζωντάνια.

Μετά από μία μεγάλη και κουραστική διαδρομή φτάσαμε στο Λέτσε, τη «Φλωρεντία του νότου» και αργότερα σε ένα όμορφο και πολυτελές ξενοδοχείο στην περιοχή του Σαλέντο για να διανυκτερεύσουμε, αφού φάγαμε κι εκεί νοστιμιότατες ιταλικές σπεσιαλιτέ.

5η μέρα, Δευτέρα 5 Νοεμβρίου 2018

Αυτή είναι η τελευταία μέρα μας στην Ιταλία. Το πρωί ξυπνήσαμε και ετοιμάσαμε τις βαλίτσες μας. Πήραμε ένα πλουσιοπάροχο πρωινό με κρουασάν, μερέντες και πολλά άλλα. Αφού ανεβήκαμε στο λεωφορείο, ο «Τηλέμαχος» συνέχισε να μας διηγείται σημαντικά ιστορικά γεγονότα του τόπου.

Όταν φτάσαμε στην περιοχή του Ότραντο, επισκεφτήκαμε το κάστρο της περιοχής και μείναμε έκθαμβοι βλέποντας τον περίφημο Ναό της Παναγίας των Μαρτύρων, με τους 68 κίονες, όλους με κιονόκρανα διαφορετικής τέχνης, και το υπέροχο τεράστιο ψηφιδωτό του, που είναι το με-

Κάτω από την Παναγία των
Μαρτύρων. Ότραντο.

γαλύτερο ψηφιδωτό της Ευρώπης. Δέος προκαλούν οι προθήκες με τα οστά 800 μαρτύρων, σφαιρισθέντων επειδή δεν θέλησαν να αρνηθούν την πίστη τους.

Επόμενος προορισμός μας τα ελληνόφωνα χωριά της Απουλίας: Καλημέρα, Μαρτάνο, Κορλιάνο, Στερνατία. Στη Στερνατία μας υποδέχτηκε ο πρόεδρος του τοπικού Συλλόγου «Η Χώρα μας». Μας μίλησαν, μας τραγούδησαν στα γκρικο, μας ξενάγησαν στα όμορφα και ελληνικά αξιοθέατα του χωριού. Οι μαθητές ενός γυμνασίου της περιοχής μάς παρουσίασαν με όργανα τους

Ξένη εσύ δεν είσαι εδώ στην
Καλημέρα.

Στην περίφημη Στήλη της Καλημέρας.

ύμνους της Ιταλίας και της Ελλάδας, μας τραγούδησαν και χόρεψαν παραδοσιακούς τους χορούς. Στη συνέχεια φτάσαμε στην Καλημέρα και συγκινηθήκαμε διαβάζοντας την επιγραφή στην ιστορική στήλη της πόλης, μια αθηναϊκή στήλη από την

Υποδοχή από Γυμνάσιο στη Στερνατία.

Ακρόπολη, την οποία πρόσφερε στην Καλημέρα ο Δήμος της Αθήνας απ' όπου τη ζήτησαν, καθώς δεν ξεχνούν την ελληνική καταγωγή τους.

Ύστερα, κατευθυνόμενοι για το Μπάρι, περά-

Με τους μαθητές του Γυμνασίου στη Στερνατία.

σαμε από το γραφικότερο χωριό Άλμπερο Μπέλο, όπου όλες οι στέγες των σπιτιών είναι κωνικές. Με τους ήχους των γκρικό στα αυτιά μας και με συγκίνηση στην καρδιά πήραμε τον δρόμο του γυρισμού.

Αυτή η εκδρομή μας δίδαξε πολλά. Γνωρίσαμε τη Μεγάλη Ελλάδα, την ιστορία της, τον πολιτισμό της.

Σύλλογος Η Χώρα μας, Στερνατία.

Ακούσαμε τη γκρικάνικη γλώσσα και βιώσαμε από κοντά την αναγνώριση της Ελλάδας από τους ελληνόφωνους πληθυσμούς όλης αυτής της περιοχής ως μητέρας τους.

Τέλος, δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε και το κέφι και την ψυχαγωγία που είχαμε στην εκδρομή και τα πολλά αστεία που κάναμε. Η αλήθεια είναι ότι δεν θέλαμε να τελειώσει αυτή η εμπειρία.

Πώς μπορεί άραγε να κλείσει κανείς τη διήγηση όσων ζήσαμε; Εμείς δεν θα γράψουμε από κάτω ένα «ΤΕΛΟΣ», όπως γίνεται συνήθως. Θα γράψουμε ένα «ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ», συμπυκνωμένο σε όλα τα υπέροχα χρόνια που θα περάσουμε σε αυτό το Σχολείο...

Ελ. Αγγελή, Α' Γυμν.
 & Ελ. Ανδρέου, Β' Γυμν.
 Μ.-Α. Ανδρέου, Ανθ. Χαμάλης &
 Μαρ. Χαμάλη, Α' Λυκ.

ΑΓΙΑ ΑΓΑΘΗ

Η αγία Αγάθη καταγόταν από τη γη της Σικελίας (Παλέρμο ή Κατάνη). Καταγόταν από οικογένεια με τεράστια περιουσία και διακρινόταν για τη φυσική της ομορφιά αλλά και για το ήθος της και τη μεγάλη της πίστη. Σε ηλικία δεκαπέντε ετών, μένει ορφανή και τότε, αγνοώντας τις προκλήσεις και τις κολακείες του κόσμου, διαθέτει όλη της την περιουσία σε φιλανθρωπικούς σκοπούς. Ο Θεός όμως έκρινε ότι η αγία έπρεπε να δοκιμαστεί περισσότερο. Ο ειδωλολάτρης έπαρχος Κιντιανός προσπάθησε να την πείσει να τον παντρευτεί. Η Αγάθη όμως δεν υπέκυψε. Δεν θέλησε να απαρνηθεί την πίστη της και προτίμησε να μαρτυρήσει. Υπέμεινε με θαυμαστή καρτερία τα βασανιστήρια που της έκαναν, τα οποία ήταν ιδιαιτέρως απάνθρωπα. Ένα από αυτά ήταν η μαστεκτομή, που της έγινε με πυράγρα (πυρωμένη σιδερένια τανάλια). Οι πόνοι από την τρομερή πληγή ήταν αβάσταχτοι, ωστόσο την αγία θεράπευσε θαυματουργικά ο Απ. Πέτρος. Όταν ο έπαρχος διέταξε νέα φρικτά βασανιστήρια και ενώ οι δήμιοι την βασάνιζαν, έγινε μεγάλος σεισμός και από το ηφαίστειο της Αίτνας άρχισε να βγαίνει φωτιά και λάβα που απειλούσε να καταστρέψει τα πάντα. Όλοι θεώρησαν το γεγονός σαν παρέμβαση της θείας δίκης. Η αγία μεταφέρθηκε στη φυλακή, όπου και παρέδωσε το πνεύμα της το έτος 251 μ.Χ. Οι χριστιανοί της πόλεως παρέλαβαν το ιερό σκήνωμα της Αγίας και το ενταφίασαν. Τα λείψανά της έσωσαν πολλές φορές την Κατάνη από τις εκρήξεις της Αίτνας και γι' αυτό η αγία θεωρείται από παλιά πολιούχος της πόλης. Η πέτρινη σαρκοφάγος στην οποία ενταφιάστηκε το σκήνωμα της Αγίας σώζεται μέχρι τις ημέρες μας στην ίδια κρύπτη επάνω από την οποία ανηγέρθη Ναός στη μνήμη της, που τιμάται στις 5 Φεβρουαρίου.

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ”

κοντά στους Αγίους

της Κάτω Ιταλίας

ΑΓΙΑ ΛΟΥΚΙΑ

Η αγία Λουκία έζησε στα μέσα του 3ου μ.Χ. αι. στις Συρακούσες της Σικελίας. Έχασε τον πατέρα της νωρίς, ενώ και η ευσεβής μητέρα της έπασχε από μια ανίατη ασθένεια. Μάνα και κόρη, έχοντας απελπιστεί από τους γιατρούς, ανάθεσαν μόνο στη Θ. Χάρη τις ελπίδες τους για ίαση. Γι' αυτό μετέβησαν στην Κατάνη, όπου βρισκόταν το λείψανο της Αγ. Αγάθης. Ένα βράδυ που η Λουκία έπεσε να κοιμηθεί, αφού είχε προσευχηθεί θερμά για την υγεία της μητέρας της, είδε την Αγία σε όραμα. Εκείνη της είπε ότι η μητέρα της θα γιатρευτεί, αλλά και ότι η ίδια θα στεφθεί τον στέφανο του μαρτυρίου. Την επόμενη μέρα η μητέρα της Λουκίας θεραπεύτηκε. Όταν επέστρεψαν στις Συρακούσες, τη Λουκία την κατήγγειλαν στον αυτοκράτορα Δέκιο, εξαιτίας του χριστιανικού και φιλανθρωπικού έργου που ασκούσε. Επειδή εκείνη δεν απαρνήθηκε την πίστη της στον Χριστό, διατάχθηκε ο θάνατός της. Η αγία Λουκία παρέδωσε το πνεύμα της κάτω από το ξίφος του δήμιου. Η μνήμη της τιμάται στις 13 Δεκεμβρίου. Ας ζητάμε τις πρεσβείες της.

Μαρ.-Ανδρ. Ανδρέου & Δέσπ. Κόντη,
Α' Λυκ.

Χριστούγεννα παραμονές. Χριστούγεννα και χιονιάς πάντα πάνε μαζί. Μα εκείνη τη χρονιά οι καιροί ήτανε φουρτουνιασμένοι παρά φύση. Χιόνι δεν έριχνε. Μοναχά που η ατμόσφαιρα ήτανε θυμωμένη και φυσούσανε σκληροί βοριάδες με χιονόνερο και μ' αστραπές. Καμιά βδομάδα ο καιρός καλωσύνεψε και φυσούσε μια τραμουντάνα που αρμενιζότανε. Μα την παραμονή τα κατσούφιασε. Την παραμονή από το πρωί ο ουρανός ήτανε μαύρος σαν μολύβι κι έπιασε κι έριχνε βελονιαστό χιονόνερο.

Σε μια τοποθεσία που τη λέγανε Σκρόφα βρισκότανε ένα μαντρί με γιδοπρόδατα, απάνω σε μια πλαγιά του βουνού που κοίταζε κατά το πέλαγο. Το μέρος αυτό ήτανε άγριο κι έρημο, γεμάτο αγριόπρινα, σκίνους και κουμαριές, που ήτανε κατακόκκινες από τα κούμαρα. Το μαντρί ήτανε τριγυρισμένο με ξεροτρόχαλο (=ξερολιθιά).

Οι τσομπάνηδες καθόντανε μέσα σε μια σπηλιά που βρισκότανε παραμέσα και πιο ψηλά από τη μάντρα και που κοίταζε κατά τη νοτιά. Μεγάλη σπηλιά, με τρία-τέσσερα χωρίσματα κι αψηλή ως τρία μπόγια. Τα ζωντανά σταλιάζανε κάτω από τις χαμηλές σάγιες, που έσκυβες για να μπεις μέσα. Σωροί από κοπριά στεκότανε εδώ κι εκεί, και βγάζανε μια σπιρτόζα μυρουδιά. Χάμω, το χώμα ήτανε σκουπισμένο και καθαρό, γιατί οι τσομπάνηδες ήτανε μερακλήδες, και βάζανε τα παιδιά και σκουπίζανε ταχτικά με κάτι σκούπες κανωμένες από αστοιβιές.

Αρχιτέλιγκας ήτανε ο Γιάννης ο Μπαρμπάκος, ένας άνθρωπος μισάγριος, γεννημένος ανάμεσα στα γίδια και στα πρόβατα. Ήτανε μαύρος, μαλλιαρός, με γένεια μαύρα κόρακας, σγουρά και σφιχτά σαν του κριαριού. Φορούσε σαλβάρια κοντά ως το γόνατο, σελάχι στη μέση του, ζουνάρι πλατύ, βαριά τζεσμέδια στα

ποδάρια του. Το κεφάλι του το είχε τυλιγμένο μ' ένα μεγάλο μαντίλι σαν σαρίκι, κ' οι μαρχαμάδες (= τα κρόσια) κρεμόντανε στο πρόσωπό του. Αρχαίος άνθρωπος! Είχε δυο παραγυιούς, τον Αλέξη και τον Δυσσέα, δυο παλληκαρόπουλα ως είκοσι χρονών. Είχε και τρία παιδιά, που τους βοηθούσανε στ' άρμεγμα και κοιτάζανε το μαντρί να 'ναι καθαρό. Αυτές οι έξι ψυχές εξούσανε σε κείνο το μέρος, κρυφά

Χριστούγεννα

από τον Θεό. Ανάρια βλέπανε άνθρωπο.

Η σπηλιά ήτανε καπνισμένη κι ο βράχος είχε μαυρίσει ως απάνω από την καπνιά που έβγαине από το στόμα της σπηλιάς. Εκεί μέσα είχανε τα γιατάκια τους, σαν μεντέρια, στρωμένα με προβιές. Στους τοίχους της σπηλιάς είχανε μπηξει παλούκια μέσα στις σκισμάδες του βράχου, και κρεμόντανε καρδάρες, τυροβόλια, μαγιές, τουφέκια και μαχαίρια, λες κι ήτανε λημέρι των ληστών. Απ' έξω φυλάγανε οι σκύλοι, όλοι άγριοι σαν λύκοι.

Η ακροθαλασσιά βρισκότανε ως ένα τσιγάρο απόσταση από τη μάντρα. Ήτανε έρημη, κι άλλο δεν ακουγότανε εκεί πέρα παρά μοναχά ο αγκομαχητός του πελάγου, μέρα-νύχτα. Με τον βοριά απάγκια-

του Φώτη

ζε, και καμιά φορά πόδιζε κανένα καϊκι. Αλλιώς δεν έβλεπες βάρκα πουθενά. Από το μαντρί αγνάντευε κανένας το πέλαγο ανάμεσα στα δέντρα, και το μάτι ξεχώριζε καθαρά τα βουνά της Μυτιλήνης.

Την παραμονή τα Χριστούγεννα, είπαμε πως ο καιρός χάλασε, κι άρχισε να πέφτει χιονόνερο. Οι τσομπάνηδες είχανε μαζευτεί στη σπηλιά κι ανάψανε μια μεγάλη φωτιά και κουβεντιάζανε. Τα παιδιά

α στη σπηλιά

(απόσπασμα)

είχανε σφάζει δυο αρνιά και τα γδέρνανε. Ο Αλέξης έβαλε απάνω σ' ένα ράφι μυτζήθρες και τυρί ανάλατο μέσα στα τυροβόλια, αγίζι και γιανούρι. Ο Δυσσέας είχε μια παλιά Σύνοψη, κ' επειδή γνώριζε λίγο από ψαλτικά κ' ήξερε και πέντε γράμματα, διάβαζε τις Κυριακάδες κι όποτε ήτανε γιορτή κανένα τροπάρι και λιγοστά από τον Εξάψαλμο. Εκείνη την ώρα φυλλομετρούσε

τη Σύνοψη, για να δει τι γράμματα ήτανε να πει.

Θα 'τανε ώρα σπερινού. Κείνη την ώρα ακούσανε κάτι τουφεκιές. Καταλάβανε πως θα 'τανε τίποτα κυνηγοί... Οι σκύλοι πιάσανε και γαβγίζανε όλοι μαζί και πεταχήκανε όξω από τη μάντρα. Σε λίγο φανερωθήκανε από πάνω από τη

σπηλιά δυο άνθρωποι με τουφέκια, και φωνάζανε τους τσομπάνηδες να μαζέψουνε τα σκυλιά, που χυμήζανε απάνω τους...

«Ωρα καλή, βρε παιδιά!» φώναζε ο Παναγής ο Καρδαμίτσας, ζωσμένος με τα φυσεγκλίκια, με το ταγάρι γεμάτο πουλιά. Ο άλλος που ήτανε μαζί του ήτανε ο γυιός του, ο Δημητρός. «Πολλά τα έτη!» αποκριθήκανε ο Μπαρμπάκος κ' η συντροφιά του. «Καλώς ορίσατε!». Τους πήγανε στη σπηλιά. «Μωρέ, τ' είν' εδώ; Παλάτι! Παλάτι με βασιλοπούλες!» είπε ο μπάρμπα-Παναγής, δείχνοντας τις μυτζήθρες που αχνίζανε. Τους βάλανε να καθήσουνε, τους κάνανε καφέ. Οι κυνηγοί είχανε κονιάκι. Κεραστήκανε.

«Βρε αδερφέ», έλεγε ο μπάρμπα-Παναγής, «ποιος να το 'λεγε, χρονιάρα μέρα, πως θα κάνουμε Χριστούγεννα στο σπήλαιο που εγεννήθη ο Χριστός!»...

Άμα ήπιανε δυο-τρία κονιάκια, ο μπάρμπα-Παναγής άρχισε να μασά τα μουστάκια του και στο τέλος έπιασε να τραγουδά: Καλήν εσπέραν, άρχοντες, αν είναι ορισμός σας, Χριστού την θείαν γέννησιν να πω στ' αρχοντικό σας. Ύστερα ο Δυσσέας έψαλε το «Χριστός γεννάται, δοξάσατε». Εκείνη την ώρα ακούσανε πάλι τα σκυλιά να γαβγίζουνε. Στείλανε τα παιδιά να δούνε τι είναι. Ο αγέρας είχε μπουρινιάσει κ' έρριχνε παγωμένο νερό. Κρύο τάντανο!

Σε λίγο πάψανε τα σκυλιά και γυρίσανε πίσω τα παιδιά. Από πίσω τους μπήκανε στη σπηλιά τρεις άντρες, που φαινότανε πως ήτανε θαλασσινοί, και δυο καλόγεροι, βρεμένοι όλοι και ξυλιασμένοι απ' το κρύο. Τους καλωσορίσανε, τους βάλανε και καθήσανε.

Μόλις πήγε κοντά στη φωτιά ο πρώτος, ο καπετάνιος, τον γνώρισε ο Μπαρμπάκος κι έβγαλε μια χαρούμενη φωνή. Ήτανε ο καπετάν-Κωσταντής ο Μπιλι-

Κόντογιου

κτής, που ταξίδευε στην Πόλη. Είχε περάσει κι άλλη φορά από τη Σκρόφα, κι είχανε δέσει φιλία με τον Μπαρμπάκο, που δεν ήξερε τι περιποίηση να τους κάνει. Οι άλλοι δυο ήτανε γεμιτζήδες κι αυτοί, άνθρωποι του καϊκιού του.

Ο ένας από τους καλόγερους, ένας σωματώδης με μαύρα γένεια, ομορφάνθρωπος, ήτανε ο πάτερ-Σιλβέστρος Κουκουτός, καλογερόπαπας. Ο άλλος ήτανε λιγνός, με λίγες ανάριες τρίχες στο πηγούνι, σαν τον Άγιο Γιάννη τον Καλυβίτη. Τον λέγανε Αρσένιο Σγουρή. Ο καπετάν-Κωσταντής ερχότανε από την Πόλη και πήρε στο καϊκι τον πάτερ-Σίλβεστρο, που είχε πάγει στην Πόλη από τ' Άγιον Όρος για ελέη, κι ήθελε να κάνει Χριστούγεννα στην πατρίδα του. Ο πάτερ-Αρσένιος είχε ταξιδέψει μαζί του από τη Μονή του Παντοκράτορος στο Όρος, κι ήτανε από τη Θεσσαλία.

Ταξιδέψανε καλά. Μα σαν καβατζάρανε τον Κάβο-Μπαμπά, ο αγέρας μπουρίνιασε... Ο καιρός σκύλιαξε... Κ' επειδή θυμήθηκε τον φίλο του τον Μπαρμπάκο, πήρε τους γέροντες και τους δυο άλλους νοματέους και τραβήξανε για το αγίλι (=μαντρί).

Σαν είδανε πως στη σπηλιά βρισκότανε κι ο κυρ-Παναγής με τον κυρ-Δημητρό, γίνθηκε μεγάλη χαρά και φασαρία. «Μωρέ να δεις», έλεγε ο κυρ-Παναγής, «τώρα ψέλναμε το τροπάρι, κι απάνω που λέγαμε “εν αυτή γαρ οι τοις άστροις λατρεύοντες υπό αστέρος εδιδάσκοντο...”», φτάξατε κ' εσείς οι μάγοι με τα δώρα! Γιατί βλέπω μια νταμιζάνα κρασί, βλέπω λακέρδα, βλέπω χαβιάρια, βλέπω παξιμάδια, μπακλαβάδες, “σμύρναν, χρυσόν και λίβανον”! Χα! Χα! Χα!» - γελούσε δυνατά ο κυρ-Παναγής, μισομεθυσμένος και ψευδίζοντας, και χαίδευε την κοιλιά του, γιατί ήτανε καλοφαγάς.

Στο μεταξύ ο πάτερ-Αρσένιος ο Σγου-

ρής ζωντάνεψε ο καϊμένος, κ' είπε σιγανά χαμογελώντας και τρίβοντας τα χέρια του: «Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε ημών Ιησού Χριστέ, που μας ελύτρωσες εκ του κλύδωνος!» κ' έκανε τον σταυρό του. Ο πάτερ-Σιλβέστρος είπε να σηκωθούνε όρθιοι, κ' είπε λίγες ευχές, το «Χριστός γεννάται», κ' ύστερα με τη βροντερή φωνή του έψαλε: «Μεγάλυνον, ψυχή μου, την τιμιωτέραν και ενδοξοτέραν των άνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον ορώ και παράδοξον. Ουρανόν το σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν την Παρθένον, την φάτνην χωρίον, εν ω ανεκλίθη ο αχώρητος Χριστός ο Θεός, ον ανυμνούντες μεγαλύνομεν».

Ύστερα καθήσανε στο τραπέζι. Τέτοιο τραπέζι βλογημένο και χαρούμενο δεν έγινε σε κανένα παλάτι. Τρώγανε και ψέλνανε. Και του πουλιού το γάλα είχε απάνω, από τα μοσκοβολημένα τ' αρνιά, τα τυριά, τα μανούρια, τις μυτζήθρες, τις μπεκάτσες και τ' άλλα πουλιά του κυνηγιού, ως τη λακέρδα και τ' άλλα τα πολίτικα που φέρανε οι θαλασσινοί, καθώς και κρασί μπρούσικο.

Όξω φυσομανούσε ο χιονιάς και βογούσανε τα δέντρα κ' η θάλασσα από μακριά. Ανάμεσα στα βουίσματα ακουγότανε και τα κουδούνια από τα ζωντανά που αναχαράζανε. Μέσα από τη σπηλιά έβγαινε η κόκκινη αντιφεγγιά της φωτιάς μαζί με τις ψαλμωδίες και με τις χαρούμενες φωνές. Κι ο κυρ-Παναγής έκλεβε κάπου-κάπου λίγον ύπνο, ρουχάλιζε λιγάκι κ' ύστερα ξυπνούσε κ' έψελνε μαζί με τη συνοδεία.

Αληθινά, από τη Γέννηση του Χριστού δεν έλειπε τίποτα. Όλα υπήρχανε: το σπήλαιο, οι ποιμένες, οι μάγοι με τα δώρα, κι ο ίδιος ο Χριστός ήτανε παρών με τους δύο μαθητές του, που ευλογούσανε «την βρώσιν και την πόσιν».

Περιβ. Πρόγραμμα 2018- '19: Το Δάσος Η εμπειρία της δενδροφύτευσης

Για άλλη μία χρονιά το σχολείο μας ξεκίνησε ένα νέο Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα. Όταν μας το ανακοίνωσαν, όλα τα μέλη της Περιβαλλοντικής Ομάδας νιώσαμε ενθουσιασμένα για τη νέα αυτή εμπειρία!

Ξεκινήσαμε την πρώτη μας συνάντηση παίζοντας ένα παιχνίδι, μέσα από το οποίο γνωρίσαμε ο ένας τον άλλον καλύτερα. Με το γέλιο μας να αντηχεί στις αίθουσες και στον κήπο και με δημιουργικό τρόπο ανακαλύψαμε το φετινό μας θέμα. Χωριστήκαμε σε ομάδες. Η κάθε ομάδα είχε αναλάβει να βρει όλα τα κομμάτια του παζλ που της αντιστοιχούσε. Όταν το κάθε παζλ συμπληρώθηκε, μπορέσαμε να αντιληφθούμε ότι το θέμα δεν ήταν άλλο από «Το Δάσος».

Οι δραστηριότητες του Προγράμματος άρχισαν αμέσως. Κι έτσι, κάναμε την πρώτη μας αξέχαστη εκπαιδευτική επίσκεψη, που έγινε στην Πεντέλη, με σκοπό να κάνουμε ...μία αναδάσωση! Φτάνοντας εκεί, οι υπεύθυνοι μας υποδέχτηκαν θερμά, δίνοντάς μας οδηγίες για τον τρόπο που θα δουλεύαμε. Επιλέχτηκε να φυτέψουμε βελανιδιές, γιατί το δέντρο αυτό έχει αρκετά πλεονεκτήματα: είναι ανθεκτικό, είναι

βραδύκαυστο (οπότε αντέχει περισσότερο στην πυρκαγιά), οι καρποί του αποτελούν εύγευστη τροφή για πολλά ζώα, και οι ρίζες του προχωρούν βαθιά στο χώμα, οπότε αναστέλλουν τη διάβρωση του εδάφους από τις πλημμύρες. Κάθε ομάδα εφοδιάστηκε με αρκετούς σπόρους βελανιδιάς και με ένα εργαλείο.

Με κέφι και χαρά ξεκινήσαμε να περιπλανιόμαστε στο βουνό, ώστε να μπορέσουμε να βρούμε το κατάλληλο σημείο για το φύτεμα των σπόρων. Ανοίγοντας τρύπες στο χώμα τους τοποθετήσαμε μέσα, με την ελπίδα να πιάσουν και μετά από κάποια χρόνια να αναπτυχθούν σε μεγάλες, αιωνόβιες, καταπράσινες βελανιδιές! Φυτέψαμε μια μεγάλη έκταση, πάνω από το Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης, που πήρε το όνομα του Σχολείου μας. Νιώσαμε ικανοποίηση, γιατί, εκτός από το ότι αποκτήσαμε καινούργιες γνώσεις για το δάσος, παράλληλα ευεργετήσαμε τον τόπο μας.

Περιμένουμε με ανυπομονησία την επόμενη συνάντηση, που θα φέρει μαζί της νέες εμπειρίες και γνώσεις.

**Δέσπ. Κοακίνου & Κατ. Νόσση,
Α' Γυμνασίου**

Μηνύματα από το μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών

Γεωργοῦ παῖς κοχλίας ᾠπα. Ἀκούσας δέ αὐτῶν τριζόντων ἔφη:
«ὦ, κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων αὐτοί ἄδετε».

(Μύθος του Αισώπου)

♦ Από τον μύθο αυτό του Αισώπου, στον οποίο τα σαλιγκάρια ψήνονταν στη φωτιά και τρίζανε τα καβούκια τους σαν να είχαν στήσει τραγούδι, παίρνουμε ένα επίκαιρο μήνυμα. Η συμπεριφορά των σαλιγκαριών θυμίζει τους ανθρώπους, οι οποίοι, ενώ έχουν σοβαρά προβλήματα να ασχοληθούν, δίνουν μεγαλύτερη σημασία στα ασήμαντα και δευτερεύοντα. Έτσι χάνουν την ουσία της ζωής και γίνονται ανόητοι, όπως τα σαλιγκάρια: ενώ το σπίτι τους καιγόταν, εκείνα «τραγουδούσαν».

Μαρία Αντωνοπούλου, Α' Γυμν.

♦ Κάθε μύθος του Αισώπου έχει ένα ηθικό δίδαγμα. Ο συγκεκριμένος μύθος μάς διδάσκει πως όταν πράττουμε κάτι που δεν ταιριάζει με την κατάσταση, τότε αυτό μας φέρνει ντροπή. Έτσι και τα σαλιγκάρια χόρευαν, ενώ καίγονταν τα σπίτια τους. Το επιμύθιο είναι πάντα επίκαιρο, γι' αυτό ταιριάζει και στην εποχή μας: Όποιος πράττει χωρίς να σκέφτεται, εκτίθεται και ντροπιάζεται. Όταν δεν είναι η σωστή ώρα να ενεργή-

σουμε, τότε γινόμαστε σαν τα σαλιγκάρια του μύθου.

Νίκη Μπουχούτσου, Α' Γυμν.

♦ Το μήνυμα του μύθου είναι ότι πολλές φορές στη ζωή μας, ενώ συμβαίνει κάτι κακό και άσχημο, εμείς οι άνθρωποι δεν δίνουμε σημασία, αλλά παραμένουμε στη βόλεψη και την καλοπέρασή μας. Παράδειγμα, όταν οι εργαζόμενοι σε ένα εργοστάσιο που μολύνει το περιβάλλον ενδιαφέρονται μόνο για τον μισθό τους και είναι ευχαριστημένοι, δεν σκέφτο-

νται καθόλου την καταστροφή που φέρνουν στο περιβάλλον. Το μήνυμα είναι επίκαιρο για την εποχή μας, διότι τέτοια φαινόμενα συναντάμε σε κάθε τομέα της ζωής, όπως στην οικογένεια, στην πολιτική κ.τ.ό. Η αντίδραση στο κακό είναι η εγρήγορση και η αντίσταση για όσα άσχημα συμβαίνουν γύρω μας.

Δέσποινα Κοκκίνου, Α' Γυμν.

♦ Κάποιες φορές είμαστε αδιάφοροι και παθητικοί, δεν παίρνουμε τα μέτρα μας μπροστά στο κακό. Δεν πρέπει, όμως, να αφήσουμε την καταστροφή να συμβεί, αλλά να προσπαθήσουμε να νοιαζόμαστε για ό,τι συμβαίνει και να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματά μας. Δυστυχώς και σήμερα συμβαίνει το ίδιο. Δεν κάνουμε τίποτα για τα προβλήματά μας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας. Το μήνυμα του μύθου με τα σαλιγκάρια είναι επίκαιρο – τους μοιάζουμε.

Γιώργος Κληρής, Α' Γυμν.

♦ Ο μύθος θέλει να μας πει ότι κάποιες φορές (και στην εποχή μας) μας καίνε το σπίτι μας (είτε μεταφορικά, είτε κυριολεκτικά) κι εμείς καθόμαστε αμέριμνοι και... τραγουδάμε. Αυτό συμβαίνει διότι κάποιοι έχουν φροντίσει να μας κοιμίσουν. Μας έχουν κάνει -με όπλα τους τα κινητά, τους υπολογιστές και την τηλεόραση, τα οποία μας πορώνουν και μας αποβλακώνουν- να μην προσέχουμε το κακό γύρω μας και, τελικά, να χάνουμε το μυαλό μας. Χρειάζεται να αφυπνιστούμε και να αντιδράσουμε σε ό,τι μας καταστρέφει.

Κωνσταντίνος Τασινόπουλος, Α' Γυμν.

♦ Ο συγκεκριμένος μύθος του Αισώπου μάς δίνει ένα πολύ σημαντικό μήνυμα, το οποίο ισχύει μέχρι τις μέρες μας. Οι άνθρωποι πολλές φορές αγνοούμε τα βασικά θέματα που πρέπει να μας απασχολούν. Ένα πολύ καλό παράδειγμα είναι τα ανήλικα παιδιά που έχουν οδηγηθεί στη βιοπάλη και, παρά την εργασία τους, δεν τους δίνεται παρά ελάχιστο φαγητό. Αντίθετα, τα παιδιά που τους δίνεται η ευκαιρία να μορφωθούν, δεν ενδιαφέρονται για την πνευματική τους ανάπτυξη, ούτε βέβαια και για τα υπόλοιπα παιδιά που έχουν ανάγκη. Το μόνο που τους απασχολεί είναι τα παιχνίδια στο διαδίκτυο. Έτσι, αντί να κοιτάνε το σημαντικό, που είναι η μόρφωσή τους, ...παίζουνε!

Βασιλική Χουρσαλά, Α' Γυμν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΜΟΥ

ΚΥΡΙΑ ΑΡΘΡΑ

Πώς... αλλάζει ο χρόνος, σ.3-4. Νίκη παντοτινή, αιώνια! σ. 27-28. Ο Απόστολος της πράξης, της θυσίας και της νίκης, σ.51-52. Αγίων Ανατροφή, σ.75-76. Πρόδρομοι σωτηρίας, σ.99-100. Η άλλη διάσταση, σ.123-124.

«ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ» ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

(Μαρ.- Ανδρ. Ανδρέου & Δέσπ. Κόντη)
Αγ. Νίνα η Ισαπόστολος & Αγ. Κυράνα, σ.18. Αγ. Υπομονή & Οσ. Ελισάβετ, σ.44. Όσ. Σαμψών ο Ξενοδόχος & Ιώβ ο Πολύαθλος, σ.53. Προφ. Ιεζεκιήλ & Απ. Ματθίας σ.89. Άγ. Ιωάννης εκ Μονεμβασίας & Αγ. Φοίβη, σ.113. Αγ. Αγάθη & Αγ. Λουκία, σ.141.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ-ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Μηνύματα από τους Τρεις Ιεράρχες, σ.4. Ρήγας Φεραίος: η ζωή και το όραμά του (Κ. Γεωργιάδη) σ.30-31. Ένα Ελληνόπουλο στην Τουρκοκρατία, σ.32. Για τον άγ. Ιωάννη τον Πρόδρομο, σ.100. Κατ/κά Σεμινάρια 2018: «Ομολογία Ελπίδας» (Κ. Ρακτιβάν, Θ. Πούλη, Αδ. Τσουρουφλή, Μ. & Π. Μίχα), σ.85. «Ζώνη πολιτισμού» στα σχολεία (Γ. Μπαμπινιώτης) σ.106-107. Αφιέρωμα στα 100 τεύχη του «Πυρσού», σ.126-129.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΑΘΗΤΩΝ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Για τη Μακεδονία (Α. Χαμάλης & Α. Πανταζόπουλος) σ.5. Θέλετε να μαθαίνετε γρηγορότερα; Σταματήστε την πολυδιάθεση (μτφρ.) σ.6-7. Διάλογος: βασική μορφή επικοινωνίας (Ανθ. Κουργιαλή) σ.10. Σύγχρονοι νέοι που δεν αρνήθηκαν την πίστη τους, σ. 28-29. Διάκριση στους 3ους Μαθητικούς Αγώνες Ρητορικής Πελοπ/σου, σ.34-35. Από το Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία στην Αθήνα (Π. Μίχα, Π. Δημοπούλου & Α. Κουργιαλή) σ.40-41. Τα Εκπ/ρια «Απ. Παύλος» στο Κολλέγιο Αθηνών (Π. Σκούρτη) σ.54-55. Γνωριμία με τη Βυζαντινή μουσική (Χρ. Γεραρής) σ.56-57. «Κολλημένος» με τα social media; σ.78. Μηνύματα από το μάθ. των Αρχ. Ελληνικών (Α. Αντωνοπούλου, Ν. Μπουχούτσου, Δ. Κοκκίνου, Γ. Κληρής, Κ. Τασινόπουλος, Β. Χουρσαλά), σ.146-147.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΓΩΝΙΑ: ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Greeklisch: Αθώα γλώσσα ή υποβάθμιση της γλωσσικής μας έκφρασης; (Σπ. Χουρσαλάς, Μ.-Α. Ανδρέου, Μ. Χαμάλη) σ.16-17. Γράμμα προς τον γ.γ. του ΟΗΕ (Μ. Χαμάλη) σ.42. «Αν δεν ερχόσουν Εσύ...», της Μ. Παστουρματζή (Κ. Γούναρη) - «Ο άγιος», της Μ. Παστουρματζή (Π. Μίχα & Ν. Μήνου) - «Το τίμη-

μα», του Fadelle Joseph (Α. Κεραμίδας) - «Ζωή χωρίς όρια», του Νικ Βούσιτς (Μ.-Φ. Ιακωβίδη) σ.79-81. Αρκεί ένας άνθρωπος να αλλάξει τη ζωή πολλών; (Σπ. Χουρσαλάς, Μ. Χαμάλη & Αρσ. Τομαράς) & Το πιο όμορφο τριαντάφυλλο της αγάπης (Ν. Μπουχούτσου) σ.104-105. Σχόλια σε μια φράση (Ε. Πούλου, Φ. Σκορδά, Ν. Χρήστου, Ν. Τομαρά) & Η έννοια του ανθρωπισμού (Π. Σκούρτη) σ.130-131.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η υλοποίηση των ...ιππο-λογισμών (Κ. Γούναρη & Π. Μίχα) σ.15. Εκδρομή στον Ιππικό Όμιλο Β. Προαστίων (Ε. Ανδρέου & Δ. Μήνου) σ.46. Ολοκλήρωση & αποτίμηση του Περιβ. Προγράμματος 2017-2018 (Π. Μίχα, Ε. Ανδρέου, Αμ. Λατσούνη) σ.66-67. Περιβ. Πρόγραμμα 2018-19: Το Δάσος – Η εμπειρία της δένδροφύτευσης (Δ. Κοκκίνου & Κ. Νόσση) σ.145.

ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Οι διαφορές του διαμαντιού και του γραφίτη (Δ. Κόντη) σ.20. Μικρά ασφαλή βεγγαλικά (Α. Χαμάλης) σ.45.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ!

Μεσσηνία (Ν. Παπαγεωργίου) σ.70. Οδοιπορικό των Εκπ/ρίων στη Μ. Ελλάδα (Συλλ. Κείμε. Μαθ.) σ.136-140.

ΜΙΛΑΜΕ ΣΩΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;

(Παν. Σκούρτη): σ.21, σ.90 & σ.118.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Δεκ. 2017-Ιαν. 2018: Διάκριση μαθητή-ας στον Διαγ. Ελλ. Μαθημ. Εταιρείας. Θ. Λειτουργία στον Παιδικό Σταθμό των Εκπ/ρίων. Προνοιακή επίσκεψη σε μονάδα φροντίδας ηλικιωμένων. Επίσκεψη στο παράρτημα Νοσοκομείου Κορίνθου. Χριστουγεννιάτικη γιορτή στο Ευθύμειο Κέντρο. Υποδοχή του πόνι. Εκκλησιασμός, γιορτή Τριών Ιεραρχών, απονομή βραβείων-διπλωμάτων (Π. Χριστονάση, Σ. Βιώνη, Σ. Χασάπη) σ.12-14.

Φεβ.-Μαρτ.: Β' θέση μαθητριών στον Διαγ. Ρητορικής 2018. Επιτυχία στις εξετάσεις ECDL. Εκδρομή Τσικνοπέμπτης. Ομιλία αστυνομικού Κ. Χειλάκη. Επίσκεψη εκπροσώπων του Ευρωπ. Παν/μίου Κύπρου. Ενδοσχολικός Διαγωνισμός Αρχαίων Β' Γυμν. Διαγωνισμός Σχεδίας Α' Γυμν. Παρουσίαση πολυήμερης επίσκεψης στην Ήπειρο & Αλβανία. Συμμετοχή του Σχολείου στο Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία. Επίσκεψη στο Άγ. Όρος. Πείραμα Ερατοσθένη. Θ. Λειτουργία στην Ι.Μονή Ταξιάρχων. Αφιέρωμα στην Εξωτερική Ιεραποστολή. Επίσκεψη στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Γιορτή 25ης Μαρτίου (Α.-Μ. Λατσούνη, Γ. Κουργιαλής & Μ. Δημητριάδη) σ.36-38.

Απρ.-Μαΐου: Βραβεία Διηγήματος Πανελληνίου Διαγων. Ποντιακού Ελληνισμού & Βραβεία στον Πανελλήνιο Διαγων. Φυσικής. Προκατασκηνωτικές συναντήσεις. Εξόρμηση στη Μεσσηνία. Σεμινάριο Επαγγ. Προσανατολισμού. Συμμετοχή στο Μαθητ. Συνέδριο Κολλεγ. Ψυχικού (Εθελοντισμός). Συμμετοχή στο Μαθητ. Θεολογικό Συνέδριο Ναυπάκτου. Δημι-

ουργίες στο μάθημα της Ιλιάδας. Κατασκευές στα Εικαστικά. Συμμετοχή στους Ρητορικούς Αγώνες Εκπ/ρίων «Ελληνική Παιδεία». Πανελλήνιος Διαγων. Ρητορικών Αγώνων. Βράβευση μαθητών στον Πανελλήνιο Διαγων. «Θαλής». Εκκλησιασμός. Διαγων. Υποτροφιών Εκπ/ρίων. Παρακολούθηση ταινίας «Κανάγκα» (Α. Θεοχάρη, Π. & Κ. Μίχα) σ.60-63.

Ιουν.-Ιουλ.: Εκδήλωση Περιβαλλοντικού Προγράμματος. Εορτασμός Απ. Παύλου. Κατασκ/κά Σεμινάρια 2018. Επιτυχία ενδοσχολ. φροντιστηρίων Αγγλικών-Γαλλικών σ.84.

Σεπτ.: Αγιασμός Γυμν.-Λυκείου & Παιδικού Σταθμού Εκπ/ρίων. Εκκλησιασμός 14 Σεπτ. & 17 Σεπτ. (Α. Χαμάλης, Χρ. Γεραρής) σ.108-109.

Οκτ.-Νοε.: Ημέρα Αθλητισμού. Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου. Συνάντηση Γονέων-Παρουσίαση Σχολ. Βοηθημάτων. Εκδρομή στη Μ. Ελλάδα. Τελετή βράβευσης Διαγ. Ποντιακού Ελληνισμού. Ξενάγηση σε ανασκαφή (Α. Ανδρέου, Α. Λατσούνη & Β. Χουρσαλά) σ. 132-135.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ (Για εφήβους) σσ. 8-9, 33, 82-83, 114-115, 125.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ-ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Το χρυσό φλουρί (Σπ. Μπουχούτσος) σ.11. Απ' το ημερολόγιο της γιαγιάς Δέσποινας (Μ.-Α. Ανδρέου) σ.64-65. Ο Πόντος θε να σβήσει όταν ο ήλιος ανατείλει από τη Δύση (Μ. Χαμάλη) Α' σ.91-93 & Β' σ.110-112. Ελληνική μεγαλοψυχία (Αναγνωστικό Δημ.) σ.102-103. Το πιο όμορφο τριαντάφυλλο της

υπέρτατης αγάπης (Ν. Μπουχούτσος) σ.105. Τα γρήγορα παπούτσια (Χρ. Κούτρας) σ.116. Όταν το παρελθόν γίνεται μέλλον (Ελ. Αγγελή) σ.116-117. Χριστούγεννα στη σπηλιά (Φ. Κόντογλου) σ.142-144.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Ο Μεγάλος Ψαράς, Λ. Ντάγκλας (Γ. Τσουρουφλής) σ.19. Στα μυστικά του Βάλτου», Π. Δέλτα (Σπ. Χουρσαλάς) σ.39.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΑΓΓΛΙΚΑ-ΓΑΛΛΙΚΑ)

Should extra-curricular activities be limited to allow more time for studying? (Συλλογικό κείμε. μαθητών), σ.22. Est-ce que l' imagination joue un rôle primordial dans notre vie? (Μ. Χαμάλη) σ.94.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πόλεμος (Σπ. Χουρσαλάς), σ.43. Κάτω απ' τη σκιά του Δικέφαλου (Ελ. Ανδρέου), σ.65. Ικέτης σου (Νικ. Πετμεζάς-Λαύρας), σ.77. Προς τους νέους (Γ.Α. Βλάχος), σ.101. Χριστουγεννιάτικες καμπάνες (Κ. Παϊζη), σ.122.

ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ- ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

σσ. 23, 47, 71, 95, 119, 151.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Φωτορεπορτάζ Παιδικού Σταθμού Εκπ/ρίων, σ.58-59. Κατασκ/κά Σεμινάρια 2018 (Ανακοίνωση), σ. 68-69. Περιεχόμενα 12ου τόμου «Πυρσού», σ.148-150.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ" ΙΣΘΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Τα Εκπαιδευτήρια
«Απ. Παύλος»
κυκλοφορούν για 5η
συνεχή χρονιά
ετήσιο Εορτολόγιο.

Το Εορτολόγιο 2019
είναι αφιερωμένο στα
15 χρόνια λειτουργίας
των Εκπαιδευτηρίων.

(Διανέμεται δωρεάν.)

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ 2019